

B í l e k, Tomáš V.: Dějiny konfiskací v Čechách po roce 1618. Praha 1882.

Str.389

Oldřich Myška rytíř ze Žlunic, při kommissi konfiskační vedle královské výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen v š e-
h o j m ě n í, propadl statky:

a/ Obidenice /Obděnice kraj. Tábor, okr. Sedlčan., dom. Chlumeč/, k němuž náležely zámek a ves Obděnice s dvorem poplužním, a vsi Radešice, Brod, Ohrada, Lhota hořejší, Hlinov /u Mokřan/, Voděrahy a Ratiboř;

b/ Tvrz a městys Kamýk /okre. Sedlčan., dom. Chlumeč/ s dvorem poplužním a vesnice Lhota Švastalova, Zhoř, Proudkovice, Lhota Koubelova, Solenice, Přívozec a Klenovice. Tyto statky, odhadnuté za 28.363 kopy míš., od komory české koupila Polyxena kněžna kněžna z Lobkovic rozená z Pernštýna léta 1623 za 28.000 zl.rýn., kterážto summa k dobrému věřitelův na rok za kupující zůstala.

/C 215 M 11. - Lib. conf. 2 f. 43. - DZ 141 F 27 et 292 B 15/.

Týž Oldřich Myška odešel potom pro náboženství ze země, byl rytmistrem v armádě nepřátelské, s níž se při vpátu saském do Čech navrátil; proto odsouzen byl též při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 všeho jmění, kteréž není vytčeno.

Žádost Kamýckých
o výroční a jiné trhy

Nejmilostivější paní!

Městečko Kamýk v Berounském kraji u řeky Vltavy v dědičném království Českém Vašeho Veličenstva a podané knížeti Lobkovicovi, požádalo nedávno písemně u vzpomenuté sví knížecí vrchnosti o nejpoddávější zákróku Vašeho královského Veličenstva, aby Vaše královské Veličenstvo ráčilo nejmilostivěji ke zpomožnění městečka v útiscích, v nynějších válečných časech utrpených, propůjčiti jisté tři výroční a týdenní trhy. Důvody jsou následující

Městečko Kamýk vedle různých jiných privilegií bylo od nejstarších dob nadáno i tržní sobodou, ano i právem útrpným, jak to dosvědčují dva staří svědkové, v Kamýce za přítomnosti vrchnostenského správce vyslyšení, že totiž za svého mládí vidali na tak zvaném Šibeničním vrchu sloupy vysoké spravedlnosti, městečku Kamýku náležející. Potvrzení královského města Písku nad Otavou dokládá pak podle příloženého atestátu C, že předkové jejích v tehdejších českých nepokojích předali roku 1542 do tamnější úschovy původní svá kamýcká privilegia a omilostnění, která ale následkem dvojího požáru města spolu s píseckými městskými privilegii lehla popelem. A jelikož předkové Kamýckých musili kvůli nepřátelskému nebezpečí z městečka uprchnouti, byli toho času o majetnictví a upotřebení svých privilegií připraveni, v důsledku čehož nezbylo jim z toho nic než tehdejší pečeti dlo v příloze v otisku A uvedené.

Na svá bývalá privilegia chtěli by nyní rádi zapomenouti, kdyby byli opět opatřeni některými výročními a týdenními trhy, kterých je jim nanejvýš proto zapotřebí, že obyvatelé jsou vesměs řemeslníky, kteří se následkem úpadku zemědělství a lukaření musí se ženami a dětmi nuzně obživovati jen řemeslem a za účelem odbytu takové své ruční práce nejsou připouštěni na výroční trhy sousedních měst a míst, ježto žádných výročních trhů nemají, kamž by sousedé v opak to mohli zase docházeti, čímž by jim ale bylo znemožněno zapravovati královské dávky a jiné povinnosti.

Knížecí vrchnost praví ve svém nejpoddanějším doprovodném podání, že všechny důvody městečka byly chlumeckým hospodářským úřadem, kamž městečko přísluší, přezkoušeny

a pravdivými shledány, s nejpodanější při tom přimlouvou, aby se Vaše královské Veličenstvo račilo nejmilostivěji smilovati nad městečkem Kamýkem nad Vltavou, ocitnuvším se ublížením časů jakož i posledními válečnými nepokoji v úpadku a v největší bídě, a požadované tržní svobody mu nejlaskavěji udělilo.

Tato žádost byla pak královskému místodržitelství Vašeho Veličenstva k obyčejnému výsledku tržné oprávněného sousedstva na čtyři míle cesty kolem Kamýka s dobrozdáním vrácena. Městečko Kamýk před výsledkem sousedstva, aby sousedstvu bylo tím spíše uvedeno na paměť, mívalo před vyžádanými tržními dny dva tržní dny totiž v neděli Oculi^{1/} a na den Povýšení svatého Kříže^{2/}, což pozměnilo tak, že navrhlo za první tržní den svátek svatého Jakube Většího, druhý na svátek svatého Aloise a třetí na svátek svatého Františka Serafinského, mimo tři trhů týdenních jmenovitě ve čtvrtek před velikonoce, ve čtvrtek před Letnicemi a ve čtvrtek před vánoci.

Proti dnům takto částečně pozměněným výročních a týdenních trhů nenamítalo podle zprávy ktajského úřadu a místodržitelství cokoliv žádné místo ze sousedstva, podle čehož jak krajský úřad tak i královské místodržitelství uznává za hodna městečko, které při poslednějším nepřátelském pruském neklidu mnoho utrpělo, nejvyššího omilostnění třemi výročními a stejnými týdenními trhy.

Z dodatku českého dějepisce Václava Hájka k jeho historii aneb seznamu bývalých městských a tržních míst království českého vysvítá, že Kamýk býval v minulých dobách stejně počítán k českým městečkům a městysům, v důsledku čehož nejposlušnější královská česká dvorská kancelář Vašeho Veličenstva nevznáší nejpoddaněji žádnou námitku proti nejmilostivějšímu propůjčení zmíněných tří výročních a týdenních trhů a radí k němu co nejvydatněji.

12. července 1745

Po straně vlastní rukou císařovny "Placet Maria Theresia"^{3/}

1/ Třetí neděle postní starým názvem Kýchavná.

2/ Dne 14. září.

3/ Souhlasí Marie Terezie.

Most přes Vltavu u Kamýka

Není tomu dávno co těšili jsme se ze srdce opět jedna vymoženost nejen nejbližšího našeho sousedního města, nýbrž celé krajiny, neuplynuly ještě ani 4 měsíce od té doby, kdy vyjadřovali jsme v listě tomto nelíčenou radost nad spojením vltavských břehů v bezprostředním našem blízku. Žel, že dnes namůžeme tlumočiti podobné city radosti, neboť dílo, které si vyžádalo tak mnoho potu, namáhání a práce, dnes z větší části jest zničeno a zbytky jeho noží se v čeříci se vlny Vltaviны. Kamýcký most, vlastně jeho dva pilíře, sřítily se, následkem čehož i železná konstrukce jeho valné vzala pohromy. Nechceme býti posuzovateli způsobu, jak most se stavěl, záležitost tuto ponecháváme odborníkům a těm, jimž posuzování podobné na prvním místě přináleží. Zmíníme se tu jen krátce o kolaudování mostu, jak dalece jsme se mohli z kolaudačních protokolů poučit.

Spodní stavba mostu záležela ze čtyř mohutných pilířů, z nichž dva jsou pobřežní a dva vodní; pilíře ty i co do směru mostu, jehož osa se musila o 40 metrů po vodě pošinouti i co do upotřeběného materiálu shledány vhodné, jsouce ve svých rozměrech řádně zbudovány, žádáme pouze, aby kleště šrouby stáhnuté byly. U pilířů, kde před zához z kamene posud proveden nebyl, bylo nařízeno, aby jakmile stav vody tomu dovolí a před jímku nahromaděný jíl odstraněn bude, zához tento nejdéle příštího jara se zařídil. Při pravém pobřežním pilíři bylo, podnikateli nařízeno, by tu a tam vydrolené spáry byly zality a vypáleny. Dle udání obecních zástupců shledáno, že použito bylo zčásti kvádrů petrovických místo proutkovkových, což však neshledáno závažným, jelikož rozdíl jakosti obou lomů není příliš veliký. Konečně shledána celá spodní stavba jako uspokojící.

Vzdor tomu však letošním nad obyčej silným ledům a jejich množství podařilo se otrásti základy této stavby a prudký proud vody konečně zničil dva pilíře, nárazy ledových

ledových ker valně poškozené. Nechtěje, jak jsem již dříve pravil, pouštět se do vědeckých a znaleckých problémů mostních staveb vůbec a stavby kamýckého mostu zvláště, zmíním se spíše o nutnosti, aby dílo to co nejdříve opět bylo započato. O důležitosti komunikace této šířejí se rozepsati zdá se mi zbytečným, bylať v tomto listu již před léty obšírně dokázána a vysvětlena. Velmi pádným důkazem pro nutnost rychlého obnovení spojení tohoto zdá se mi taobkólnost, že již v roce 1862 most ten uznán důležitým spojením pro potřeby vojenské a strategická důležitost spojení toho nad jiné o obnovení jeho se přimlouvá. Pakliž živelní pohromy roku 1872 pohmuly veleslavný zemský výbor a vysoký sněm zemský k udělení značných peněžitých podpor Berounu, Rakovníku a Křivoklátu, pakliž opět živelní pohromy roku 1882 to byly, jež podobně značné subvence 3.000 - 5.000 zl. získaly městům Marešovu a Vrchlabí, tu myslím, že ani obec kamýcká nesetkává se u zemského výboru našeho s odporem, a že veleslavný zemský výbor i v tomto případě živelní nehody pomoci jí neodepře. Obec kamýcká podala jí žádost zemskému výboru, by tento prozatímne povolil náklad na rekonstrukci mostu, aby frekvence nebyla přerušena. Jedná se tu o spojení dvojí. Jestliť předem Vltava jako přední životní síla vlasti naší důležitou vodní drahou obchodní, zprostředkující obchod hlavně ve dříví a obilí mezi jižními a severními Čechami. Nehledě tedy k tomu, že oba břehy vltavské má spojovati zdlouhavý a nepřilíš bezpečný převoz, jest i plavba po Vltavě z té příčiny zamezena, že železná konstrukce mostu, nalézajíc se pod vodou, volné plavbě po řece překáží, což aby dlouho netrvalo každý přítel vlasti musí si ze srdce přát. Že druhá nehoda, totiž přerušení spojení obou vltavských břehů taktéž k brzkému odstranění nedostatku toho nutká, o tom svědčí hlavně, jak jsem zpředu podotknul, důležitost strategická a pak chudoba krajiny zavltavské, která jsouc oddělená od města nejbližšího, kde by plodiny své co nejvýhodněji mohla odbýti, každého značnějšího odbytu polních svých plodina postrádá.

Že i v sousedním Sedlčansku důležitost spojení obou břehů vltavských u Kamýka se nahlíží, o tom svědčí hlavně

výnos c. k. okresního hejtmanství sedlčanského ze dne 20. srpna 1887, jímž nařídilo okresnímu výboru sedlčanskému, by neprodleně dal zhotoviti plány a roudpočty na stavbu silnice ze Sedlčan ku Kamýku. Že i této silnice přikládá se důležitost nemalá o tom svědčí i to, že zemští inženýři uznali, že silnice jak byla navržena, pro komunikaci strategickou jen tenkrát bude míti význam, pakliže bude širší a dle stávajících norem pro vojenské silnice platících aspoň přibližně zřízena. I ku stavbě této silnice byla zemským výborem poskytnuta značná subvence.

To jsou tedy hlavní příčiny, které především rekonstrukci mostu kamýckého doporučují a proč znovudocílení spojení obou břehů vltavských i zemskému výboru i sněmu království českého našeho musí hlavně ležeti na srdci. Nutná opatření pobřežních pilířů proti živelním nehodám ve smyslu kolaudačních protokolů nebude asi vyžadovati nákladu značného. Budou tedy veškeré práce omezeny na dva pilíři vodní a pak na železnou konstrukci. Náklad na rekonstrukci nebude příliš značný, aspoň ne tak značný, jak někteří v přenáhlení tvrdí a hlavně proto ne, že veškeré části železné, které budou moci býti k nové konstrukci upotřebeny - a těch bude zajiště značná část - se ku stavbě nového mostu upotřebí.

Ukažme všichni svornou snahu, aby dílo tak žádoucné a tak výhodné pro krajinu naši, mohlo býti řádně a to v době co možná nejbližší obnoveno. Kojíme se pevnou nadějí, že vývody námi tuto uvedené postačí k tomu, aby vzbudily v nás vřelé přání, aby krajina naše v době co nejbližší byla opětně spojena s blízkými sousedy našimi zavltavskými. Vyplnění tohoto přání sobě i ssousedům kamýckým a vůbec zavltavským z upřímného srdce žádáme.

1/ HORYMŮR XVII; čís. 11 ze 17. března; Příbram 1888.

KAMÝK NAD VLTAVOU

1600 září 3.

Petr Myška ze Žlunic a na Kamýce obsílá Oldřicha Kalenici z Kalenic a na Chrástovicích pro zabití Karla Myšky ze Žlunic strýce svého.

[1600] ve středu po svatém Jiljí [3. září].

Petr Myška ze Žlunic a na Kamejce, strejc vlastní a nejstarší někdy Karla Myšky ze Žlunic a na Kalnej, obsílá Voldřicha Kalenici z Kalenic a na Chřešřovicích, vinití jeho chce z mordu a to takového: Jakož jest on Voldřich Kalenice z Kalenic léta tohoto šestnáctistého v outerej po památce svatého Matěje apoštola Páně [25. února] v noci na středu v městys Sedlčanech /jehož na ten čas Jakub Krčín z Jelčan a z Sedlčan v drženíta užívání jest/ v domě hostickém, kdež slove u Nácelků, dobyvše kordu zbraně své týmž kordem braní svou téhož někdy Karla Myšku ze Žlunic, strejce jeho Petra Myšky ze Žlunic, v život probodl a zamordoval, od kteréhož probodnutí týž Karel Myška ze Žlunic ihned jest umřel, toho a takového hanebného mordu v této mírné a pokojné zemi proti právu a zřízení zemskému dopustiti se nemaje. Pročež aby stál a z téhož mordu práv byl.

Panovnické návštěvy na Kamýce

30.června 1236

Wenceslaus rex confirmat coenobio in Oslawa "donationem Premizel fratris nostri, illustris marchionis Moraviae, super jure patronatus ecclesiarum, videlicet Novae ecclesiae, sitae in terminis Oppaviae, et de Mohiln ecclesiae, circa ipsum claustrum Oslawa sitae". Acta anno MCCXXXVI. Datum a p u d Camik par manum notarii Wilhelmi pridie Kal. Julii.

Král Václav^{I.} potvrzuje mnichům v Oslavanech /o.Brno venkov/ "darování Přemysla bratra našeho jasného markrabě moravského, patronátního práva kostelního totiž Nového kostela, spočívajícího v oblasti Opavské a kostela v Mohelně, situovaného nedaleko kláštera oslavanského". Actum roku MCCXXXVI. Datum u Kamýka rukou notáře Viléma před měsícem červencem.

30.června 1240

Wenceslaus^{I.} rex "capellam apud Nouam Ecclesiam constitutam" iure patronatus sui confert claustrum in Oslawan. Acta anno MCCXL, XIII indict. A p u d Camik per manum notarii Wilhelmi pridie Kal. Julii.

Král Václav propůjčuje klášteru v Oslavanech patronátní právo nad "kaplí postavenou u Nového kostela". Acta roku MCCXL, 13. indikt. U Kamýka rukou notáře Viléma před měsícem červencem.

22.září 1247

Wenceslaus^{I.} rex ecclesiae Misnen donat quedam bona. Datum in Camich per manum Herbordi curiae nostrae notarii anno domini MCCXLVII, X. kalendy října.

Král Václav daruje ko^xstelu v Míšni některé statky. Datum y Kamýce rukou Herborda dvora našeho notáře. Roku MCCXLII, X. kalend. října.

12.září 1275

Otakar^{II.} král český atd. potvrzuje klášteru valdsaskému privilegium svého otce Václava z 13.března 1251. Actum a datum y Kamýce rukou protonotáře Jindřicha léta Páně tisícího dvoustého sedmdesátého pátého II. idus září.

Otakarus Bohemiae rex etc. monasterio de Valsassen confirmat privilegium patris sui regis Wenceslai de dato 1251, 13.Mart. Actum et datum in Kamuk per manus magistri Heinrichi protonotarii regni nostri anno domini ducentesimo septuagesimo quinto II. idus Septembris indic.

V l a s á k, Antonín Norbert: Okres sedlčanský. Praha
1876. vydal Fr. A. Urbánek. - UK Praha sign. 54 F 1308 sv.6
Str.84-88

K a m e j k n a d V l t a v o u

Zdejší dávno zbořený hrad /Vrškamýk/ býval sídlem župy Kamejcké, vztahující se za starodávna od Vltavy k horám řečeným Brdy, dělícím ji na západní straně od župy Tetínské a řeka Mže na půlnoční straně od župy Pražské. Pro puvaby lesnatého okolí býval hrad Kamýk v XII.století knížatům českým oblíbeným sídlem letním. První historická zmínka o něm děje se roku 1186 listinou od knížete Fridricha klášteru Světelského do Rakous /in loco qui vocatur na camik/, opět pak listy krále Václava z let 1236, 1240 a 1247 [Regesta Bohemiae I, 176, 419, 460, 551]. Ty časy dvůr královský beze vší pochyby na Kamýku trávil. Za pozdějších proměn zřízení župního Kamýk pořád ostával při komoře královské, až 3.října 1341 král Jan kromě jiných statků Petrovi z Rožmberka Kamýk i Krásnou Horu zastavil. Kamýk býval toho věku místem nad jiné vynikajícím; zde sídlel královský popravce a vybírala se berně královská z jednoho okresu, na nějž kraj Prácheňský byl rozdělen [Památky archeologické VIII, 22, 70].

O starožitném původu zdejšího chrámu taktéž není pochyby; v listinách však činí se o něm zmínka teprve r. 1350 jakožto o farním v obvodu dekanátu Bozenského, r.1384 odvedl pouze 12 gr. desátku. Toho věku příslušelo právo podací zdejšího tak jako kostela Krásnohorského opatům praemonstrátského kláštera v Milevsku, kteří k němu profesy svého řádu za faráře ustanovovali. Tak roku 1392 dne 9.května po smrti faráře Bovka František opat Milevský bratra Habarda farářem v Kamýku jmenoval [Lib. confirm. V, 123].

V rozbrojích husitských zrušen byl klášter Milevský 1420. Kamýk přičten jest toho času co zboží komory královské k panství Hluboké, s nímž roku 1496 Vilémovi z Pernštejna byl zastaven a roku 1562 v držení pana Jáchima z Hradce [Jindřichoval přešel, který 12.prosince 1565 ve vlnách Dunaje zahynul, načež jeho syn Adam z Hradce na Hradci roku 1569 zámek pustý Kamejk, městečko

Kamejk s podacím kostelním, val Lhotu, Radobyle, Zduchovice, Koubalovou Lhotu rytíři Janovi Vojkovskému z Milhostic na Radíči, místopisaři království českého prodal [DZv 16 M 30]. Týž zemřel již následujícího roku 1570; jeho syn odprodal 1579 Zduchovice Janovi Ježovskému z Lub, i statek Kamýk /roku 1580/ Fridrichovi Myškovi ze Žlunic postoupil, který roku 1600 zemřel. Syn jeho Oldřich Myška ze Žlunic na Kamejku, který byl roku 1609 statek Obděnický přikoupil, oblíbil sobě náboženství luteránské, k němuž i většina poddaných přilnula, roku 1610 při řece na srubu kostelík dřevěný vystavěl, při němž ustanovil kazatele luteránského Jiřího Jacobea, roku 1617 i škola vystavěna; pod obojí služby boží konaly se dále v starém kostele Mariánském. Mezi oběma faráři urputné počaly spory pro důchody některé, z čehož povstale nesnášlivosti v obyvatelstvu přinutily faráře pod obojí opustiti osadu svou, načež kazatel protestantský veškeré důchody na se potáhl. Toho času byl zde správcem duchovním Aetius Landškrounský, po něm Pavel Sabinus Strážnický byl po půlčtvrta léta farářem Kamejckým. Patron Myška mezitím ovdo- věv zanechal dvě dcerušky se sestrou Salomenou ve dvoře Kamýckém a zdržoval se v příčinách politických nejvíce v Praze, zřídka jen na svůj statek přicházej. Co horlivý protestant účastnil se vzpoury stavovské, která na Bílé Hoře 1620 smutné vzala skončení, načež pan Myška ušel z Čech, zanechav paní Salomeně vzkázání, aby s dcerami jeho za ním do Sas se vplula. Vypravily se tedy následujícího jara na malé lodi, však v opuštěných skalách u Velké od dvou Kamýckých loupežně napadeny byvše ve vlnách utonuly.

Jeden vnuk tohoto Myšky sešel se po čase v Praze s jedním sousedem Kamejckým a svěřil mu, že jest pod kamenem u vsi Proutkovic skrytý kostelní poklad: ciborium, kalich zlatý s listinami, které tento vyzved sobě podržel.

Kamýk a Obděnice koupila od královského fisku 26. března 1623 paní Polyxena z Lobkovic a spojila je se svým panstvím Chlumeckým. Když nařízením královským kazatelé nekatoličtí jsou vypo- vězeni z Čech, opustili s farářem i mnozí Kamýčtí domov, stěhují- ce se nejvíce do Žitavska. Poslední sídelní farář Pavel Řeřicha opustil již roku 1622 faru.

Nová paní, katolička horlivá, důraznými prostředky o to se starala, aby poddaní na starou se obrátili víru; z jara 1624 čtyřicet Kamýckých uvězněno jest, že odpírali náboženství katolickému; i podařilo se jí v čase nedlouhém, že jako na veškerých statcích i v Kamýku víře katolické výhradně zjednala průchod. Kostelíček luteránský zřízen dle řádu katolického ke cti sv. Petra a Pavla; ve východní části při řece upraven špitál, farář ale nedosazen. V osiřelé osadě vedli správu duchovní děkanové Sedlčanští, od roku 1687 přísluhovali i praemonstráti ze statku Zdouchovického, v letech pak 1685-1752 co rok také jesuité ze Svaté Hory na misi přicházejíce křesťanskí cvičení zde mívali a knihy kacířské prohlíželi buď opravovali neb pálili. Městečko již před tím vystěhováním schudlé a spustlé, svízely třicetileté války potom těžce zastižené, roku 1650 více než z polovice popelem lehlo. V takových bédách hluboce klesla řemesla i hospodářství, výživa hynula a obyvatelstvo řídlo. Dle místní knihy purkrechtní koncem XVII. století jen 40 domů obydleno bylo; na pravém břehu stál pouze dvorec manský v držení tenkrát Hrušovských na Skryšově, při němž 1689 Židé osazovali se počali. Roku 1775 dne 24. srpna ^{srpna} ohněm podruhé spálil městečko ubohé, starší stavení tenkrát všecka shořela, oba kostely, škola, rychtářský dům, špitál a pivovar; tři zvony, z nichž největší 18 palců v objemu měl, byly zničeny. Zvolna povstávalo městečko ze sutín.

Kamýk, Kamejk, starobylý městys, rozkládá se příjemně 2 a půl hodiny západně od Sedlčan po obou březích Vltavy: na levém úhelnou se úhledné domky řadou tvoříce dlouhé náměstí a pokrývají úbočí nevysokého kopce; jest zde knížecí dvůr poplužný s ovčínem, mlýn s pilou, kostel, fara a škola. Na protější menší straně vynikají synagoga, loděnice a starý manský pivovar. Počítá se 460 obyvatelů v 68 domech, kteří se polním hospodářstvím, plavečinou a řemeslem živí. Mimoto nalézají se zde přívoz, 3 hástince a myslivna.

Tři výroční trhy, jimiž městys roku 1797 byl nadán, odbyvají se na sv. Aloisia, na sv. Jakuba a na sv. Františka Serafinského a nejsou znamenité.

Farní kostel Narození P. Marie zdvihá se nad hořejším koncem větší strany, byl po ohni roku 1784 obnoven a po delší osiřelosti

/od roku 1624/ roku 1795 opět farářem opatřen; k obydlí pro něho upraven byl starý pivovar. Farší osada Kamejcká jindy velmi rozsáhlá, byla stenčena přifařením několika vesnic k okolním farám, nyní obsahuje 1.545 katolíků a 65 israelitů, kteří bydlí mimo městy Kamejk ve vsích Třtí, Vápenici, Velké, Zduchovicích a Žebrákově, vesměs v okrese i hejtmanství Příbramském.

Škola obsahuje dvě třídy se 187 žáky z Kamejka, Hojšína, Radobyl, Velké, Žebrákova a Třtí.

Na nejmnějším z vrchů, obstupujících úval Kamýcký, stával někdy hrad župy Kamýcké zvaný Vrškamýk, zbyly z něho zříceniny, které záleží v podlouhlém čtverhranu vysokých zdí s některými zbytky gotického klenutí, objatém hlubokými příkopy. Budov vedlejších jsou jen zbytky sporé.

v áse nejnovějším otevřeny jsou v nesčíslných žulových balvanech, jimiž hráze údolí Vltavského u Kamejka pokryty jsou, důležité lomy, které čtverhrany k mohutným stavbám Pražského řetězové mostu, Františkova nábřeží a mostu státní železnice do Bubene poskytovaly.

KAMÝK NAD VLTAVOU

1623 červenec 18.

Paní Polexina Lobkovicová z Pernštejna a na Vysokém Chlumu kupuje statky, konfiskované Oldřichovi Myškovi ze Žlunic, za 28.000 zl. rýn.

1623 v pátek po sv. Markétě

Osvícené kníže a pán pan Karel vladař domu Lichtenštejnského, kníže Opavské a Krnovské, Jeho Milosti císařské tejná rada, komorník a od JMC plnomocenstvím nařízený místodržící v království českém, ráčil se jménem a na místě JMC před úředníky pražskými přiznati, že statky a dědictví JMC, kteříž po Voldřichovi Myškovi ze Žlunic pro jeho těžké proti JMC provinění k ruce JMC konfiscirovaný jsou a již JMC vlastní, totiž dvůr Vobděnice, ves Radešice, ves Brod, ves Vohrada, ves Lhotu Hořejší, ves Hlinov, ves Voděrad, ves Ratiboř, s lidmi poddanými osedlými i neosedlými aneb z těch gruntův zběhlými, s platy stálými i běžnými, s robotami všelijakými, zámek starodávni řečený Vobděnice s dvorem poplužním s poplužím, pivovarem, štěpnicemi dvoumi, chmelnicí, ovčínem, mlejnem, lesy, rybníky, potoky, poddacím kostelním, městečko Kamejk, ves Lhotu, ves Zhoří, ves Proudkovice, ves Koubalovu Lhotu, ves Klenovice, ves Solenice a Přívozec s lidmi poddanými osedlými i neosedlými aneb z těch gruntův zběhlými, s platy stálými i běžnými, s robotami všelijakými, tvrz řečenou Kamejk s dvorem poplužním s poplužím, chmelnicí, pivovarem, ovčínem, mlejnem, s lesy, řekou Vltavou i clem z dříví plaveného, poddacím kostelním a summou se vším a všelijakým k týmž napřed připomenutým oběma dědictvím od starodávna příslušenstvím, i se vši zvolí a plným panstvím při týchž obou dědictvích tak a

v témž plném právě a v těch mezích a hranicích, v nichž ty nade-
psané dědictví od starodávna záleží, jakž jest toho všeho týž
Voldřich Myška z Žlunic sám po otci, manželce, po předcích aneb
jiných přátelích svých to zdědivše aneb trhem dostavše v držení
a užívání byl a jak jemu aneb předkům jeho smlouvy trhové a dsky
zemské na týž všecky statky svědčily a také jakž toho sám JMC
v mocné a dokonalé držení vjíti ráčil, nic o všem odtud nevymíňu-
jíce žádného práva panství ani jaké zvláštnosti JMC dědicům a bu-
doucím Jeho Milosti a neméněji témuž Voldřichovi Myškovi ze Žlu-
nic anebo sice komu jinému tudíž dále nepozůstávajíce tak jakž
smlouva trhová zpečetěná o to dědictví učiněná a téhož léta a dne
ve dsky zemské vložená plněji svědčí, prodati jest ráčil Polexině
Lobkovské z Pernštejna a na Roudnici, dědicům a budoucím jejím,
a to za semmu dvaceti vosum tisíc zlatých rejnských, každý zlatý
po šedesáti krejcařích a krejcar po šesti penězích malých počíta-
jíc, úplně a docela zaplacených, a jí téhož nadepsaného dědictví
jest ihned dědicky postoupiti ráčil. Spravovati JMC týž nadepsaný
statky ráčí především starýma zprávami a dále právem zemským tak
jakž země tato za právo má na díle neb všemi statky Jeho Milosti,
kteréž v tomto království jmíti ráčí třetinou vejš. A tento vklad
na místě a jménem JMC učinili a vykonali jsou Humprecht Černín
z Chudenic JMC rada a purkrabě kraje Hradeckého a Václav Vyduna
Obytecký z Obytec JMC rada a prokurátor v království českém jsou-
ce k tomu od JM královské skrze relací o to ke dskám zemským uči-
něnou zřízení a vyslání tak jakž táž relací v kvaternu relací no-
vém nebeské barvy krále Jeho Milosti pánův Jich Milostí a vladyk
léta 1623 ve čtvrtek po svaté Anně C 30 plněji svědčí [31. červen-
cel.

Registra urburní
a správa panství chlumeckého na čem též celé panství
v své podstatě záležit
Obnovená léta 1637

*Indyš Polyzela postoupila panský chlumecký panství
Registra tedy dal po ní diti voelav z Kamejky*
S t a t e k K a m e j t s k ý

Dům v městys Kamejku

z větší částky od dřeva vystavený a hrubě zpuštěný, v němž
toliko k bydlení pokojové dva, totiž jeden pro správce téhož
statku a druhý pro čele-ď jsou.

Pivovar

k témuž domu od kamene vystavěný jest, v němž se piva bílá
i ječná vaří.

Piva bílého svaňuje se při jedné várce 16 sudův a na
každý sud dává se pšenice 1 strych.

Piva ječného vaří se 10 sudův a na každý ječmene dává
se 2 strychy.

Sladovna

při témž domu též od kamene vystavěná, na niž se sypati může
od obilí a sladův do 300 strychů.

Štok

při též sladovně kamenný jest, do něhož se políti může pšeni-
ce neb ječmene na sdělání sladův 20 strychů.

Chmelnice

k témuž pivovaru jsou 2; když se obrodí, bývá na nich chmele
23 strychy.

Domův šenkovních a krčem

do nichž z téhož pivovaru pivo berou, jest 6, totiž v městys
Kamejku, v nichž stále šenkují 3, ve vsi Přivozný krčma 1,
v Proutkovcích 1 a v Solenicích 1.

K a m ý k n a d V l t a v o u

1380 leden 4.

Vilém Vojkovský z Milhostic vyznává před úředníky menších desk zemských, že dědictví své pustý zámek Vrškamýk, městečko Kamýk a další vesnice prodal Oldřichovi Myškovi ze Žlunic za 7.400 kop míš.

Léta božího M^oV^o vosmdesátého v outerý po Novém létě

Vilém Vojkovský z Milhostic přiznal se [před úředníky menších desk zemských], že dědictví své totiž zámek pustej Vrškamejk, též i městečko Kamejk což tu má dvůr poplužní s poplužím v městečku Kamejku, ves Zhoř což tu má s krčmou vejsadní, ves Lhotu Koubalovu což tu má s krčmou vejsadní, ves Klenovice což tu má s krčmou vejsadní, ves Solenice což tu má s krčmou vejsadní, ves Proutkovice celou s krčmou vejsadní, ves Přívozec celou též s krčmou vejsadní, s dědinami vernými i nevornými, lukami, lesy, háji, porostlinami, zahradami, řekou, potoky, s podacím kostelním, s lidmi vosedlými i z týchž gruntův zběhlými, s dvory kmecími s platy stálými i běžnými, s clem, sladovnou, pivovarem, s krčmami, s svrchky a nábytky, se vším vobilím, což na zimu tohoto roku vsito jest, též i s tím domem, na kterýmž Adam Vojkovský seděním jest, se vším a všelijakým k tomu příslušenstvím i se vším panstvím tak, jakž toho sám v držení a užívání byl, nic o všem nevyměňujíc kromě toho, což jest předešle před touto smlouvou odprodal, a také tak, jakž smlouva trhová zpečetěná, mezi stranami učiněná a rejstra k trhu vydaná plněji svědčí a v sobě šíře obsahují a zavírají, prodal Voldřichovi Myškovi ze Žlunic a jeho dědicům a budoucím za summu sedm tisíc a čtyry sta kop mí-

ženakých úplně a docela zaplacených a jemu toho nadepsaného dě-
dictví jest postoupil. Správiti má on sám prodávající třetinou
vejš ut forma a dále se k sobě podle dotčené smlouvy tržové ve
všem zachovati mají a povinni sou.

K a m ý k n a d V l t a v o u

1600 září 3.

V středu po svatém Jiljí 1600

Petr Myška ze Žlunic a na Kamejce, strejc vlastní a nejstarší někdy Karla Myšky ze Žlunic a na Kamejce, obsílá Voldřicha Kalenice z Kalenic a na Chřešřovicích, viniti jeho chce z mordu a to takového: Jakož jest on Voldřich Kalenice z Kalenic léta tohoto šestnáctistého v outerej po památce svatého Matěje apoštola Páně v noci na středu v městě Sedlčanech, jehož na ten čas Jakub Krčín z Jelčan a z Sedlčan v držení a užívání jest, v domě hostinském kdež slove u Náčelků, dobyvše kordu [zlbraně své týmž kordem [zlbrání svou téhož někdy Karla Myšku ze Žlunic, strejce jeho Petra Myšky ze Žlunic v život probodl a zamordoval, od kteréhož probodnutí týž Karel Myška ze Žlunic ihned jest umřel. Toho a takového hanebného mordu v této mírné a pokojné zemi proti právu a zřízení zemskému dopustiti se nemaje. Protož aby stál a z téhož mordu práv byl.

KAMÝK NAD VLTAVOU

1623 červenec 18.

Paní Polexina Lobkovicová z Pernštejna a na Vysokém Chlumu
ci kupuje statky, konfiskované Oldřichovi Myškovu ze Žlunic, za
28.000 zl. rýn.

1623 v pátek po sv. Markétě

Osvícené kníže a pán pan Karel vladař domu Lichtenštejnského, kníže Opavské a Krnovské, Jeho Milosti císařské tejná rada, komorník a od JMC plnomocenstvím nařízený místodržící v království českém, ráčil se jménem a na místě JMC před úředníky pražskými přiznati, že statky a dědictví JMC, kteříž po Voldřichovi Myškovu ze Žlunic pro jeho těžké proti JMC provinění k ruce JMC konfiscirovaný jsou a již JMC vlastní, totiž dvůr Vobděníce, ves Radešice, ves Brod, ves Vohrada, ves Lhotu Hořejší, ves Hlinov, ves Voděrad, ves Ratiboř, s lidmi poddanými osedlými i neosedlými aneb z těch gruntův zběhlými, s platy stálými i běžnými, s robotami všelijakými, zámek starodávni řečený Vobděníce s dvorem poplužním s poplužím, pivovarem, štěpnicemi dvoumi, chmelnicí, ovčínem, mlejnem, lesy, rybníky, potoky, poddacím kostelním, městečko Kamejk, ves Lhotu, ves Zhoří, ves Proudčovice, ves Koubalovu Lhotu, ves Klenovice, ves Solenice a Přívozec s lidmi poddanými osedlými i neosedlými aneb z těch gruntův zběhlými, s platy stálými i běžnými, s robotami všelijakými, tvrz řečenou Kamejk s dvorem poplužním s poplužím, chmelnicí, pivovarem, ovčínem, mlejnem, s lesy, řekou Vltavou i clem z dříví plaveného, poddacím kostelním a summou se vším a všelijakým k týmž napřed připomenutým oběma dědictvím od starodávna příslušenstvím, i se vši zvolí a plným panstvím při týchž obou dědictvích tak a

v témž plném právé a v těch mezích a hranicích, v nichž ty nade-
psané dědictví od starodávna záleží, jakž jest toho všeho týž
Voldřich Myška z Žlunic sám po otci, manželce, po předcích aneb
jiných přátelích svých to zdědivše aneb trhem dostavše v držení
a užívání byl a jak jemu aneb předkům jeho smlouvy trhové a dsky
zemské na týž všecky statky svědčily a také jakž toho sám JMC
v mocné a dokonale držení vjíti ráčil, nic o všem odtud nevymíňu-
jíce žádného práva panství ani jaké zvláštnosti JMC dědicům a bu-
doucím Jeho Milosti a neméněji témuž Voldřichovi Myškově ze Žlu-
nic anebo sice komu jinému tudíž dále nepozůstavujíce tak jakž
smlouva trhová zpečetěná o to dědictví učiněná a téhož léta a dne
ve dsky zemské vložena plněji svědčí, prodati jest ráčil Polexině
Lobkovské z Pernštejna a na Roudnici, dědicům a budoucím jejím,
a to za semmu dvaceti vosum tisíc zlatých rejnských, každý zlatý
po šedesáti krejcařích a krejcar po šesti penězích malých počíta-
jíc, úplně a docela zaplacených, a jí téhož nadepsaného dědictví
jest ihned dědicky postoupiti ráčil. Spravovati JMC týž nadepsaný
statky ráčí především starýma zprávami a dále právem zemským tak
jakž země tato za právo má na díle neb všemi statky Jeho Milosti,
kteréž v tomto království jmíti ráčí třetinou vejš. A tento vklad
na místě a jménem JMC učinili a vykonali jsou Humprecht Černín
z Chudenic JMC rada a purkrabě kraje Hradeckého a Václav Vyduna
Obytecký z Obytec JMC rada a prokurátor v království českém jsou-
ce k tomu od JM královské skrze relací o to ke dskám zemským uči-
něnou zřízení a vyslání tak jakž táž relací v kvaternu relací no-
vém nebeské barvy krále Jeho Milosti pánův Jich Milostí a vladyk
léta 1623 ve čtvrtek po svatě Anně C 30 plněji svědčí [31. červen-
cel.

Čís.5. "M a n s t v í". Josef Žebrákovský man s manželkou Terezií, dcerou Jakuba Kučery ze Šmatákovského mlýna č.14; děti měli deset, z nichž tři zemřely v dětském věku; jména dětí Barbora, Anna, Josefa, Františka, Marie, Rosalie, Josef, Terezie, druhá Terezie a Veronika.

V Kamýku v kostele pod hlavním oltářem je hrobka, vystavěná zároveň s kostelem, kam se pohřbívali patronové kostela. Později byla hrobka patrně otevřena a rakve s kostmi zesnulých vyňaty. A tak z původně zde pohřbených nezachovalo se téměř nic. Jen před vedlejším vchodem do kostela je použit kus červeného náhrobního kamene za schod, avšak bez nápisu, šlechtický erb je zcela setřelý. V 18.století byly do této hrobky pohřbeny 3 mrtvoly. Podle matriky to jsou: Roku 1773 dne 29.dubna byla uložena Marianna, manželka Karla Švarce vrchního dozorce plavby ve Vestci, ve stáří 41.let. Roku 1783 dne 10.června Ignác Schuster kancelista panský ve Zduchovicích stár 44 let. Roku 1784 dne 12.dubna pohřben v hrobce Karel Švarc kapitán c.k.plavby ve Vestci stár 63 let. Karel Švarc se po smrti manželky Mariány oženil opět s vdovou Lidmilou Procházkovou rozenou Severovou ze Zduchovic; zůstaly po něm dívky, z nichž syn Jan Švarc je pradědem Josefa Švarce obchodníka ve Zduchovicích,

Roku 1713 zuřil v Čechách mor, ze Zduchovic byli v době moru pohřbíváni u kříže /Kapličky/ na kopci Jezerná. Tam byli také pohřbeni dva kněží premonstráti ze Strahova. Kaplička, nyní zřícenina, byla postavena roku 1714 a obnovena za P. Dominika /Artnera/ hospodářského správce ve Zduchovicích roku 1825. Byl tam nápis, jehož opis, částečně kusý, pocházející dle papíru asi z roku 1870, zněl: "Zdež očekávají radostného zmrtvýchvstání dva synové sv.otce Norberta z kláštera strahovského, velebný pán P.Adrián Haberhans učitel mudřectví v Praze, jenž při navštívení velebného pana administrátora Kaviky Bohuslava ve Zduchovicích roku 1713 od morové rány, máje 33 let věku svého mladého, pohlcen byl. Po 4 nedělích ale ten samý pan administrátor morovou ranou též zahynul. Jejich bratrská láska i zdež v hrobě spojena byla. Buď jim všemohoucí Bůh milostiv".

Registra inventářů v

na panství JMOK knížete Saganského
a vladaře domu Lobkovského /titul/ Chlumeckém
co se tak od věcí a nábytkův
při zámcích, dvorích, pivovářích, kovárnách
a mlejních
v přítomnosti šafářův a šafářek vynašlo
jimž k odpovídání vykázané byly
dne 20. Augusti léta 1652

V domě kamejckým

vcházeje do domu

vrata o jednom otevření, u nich dvířky malý s panty a skobou, vokno bez skel, toliko mříže železná, almara ve zdi po pravé straně s panty, řetízkem, skobou o jednom otevření;

vcházeje do světnice

dveře s panty s klikou železnou, řetízkem a skobou, vokna do volova skelný po čtvero otevření vyhlídkách dobrý tři, lavice po stranách dvě okolo kamen, almara za kamny s dřevěnýma mřížemi jedna, při ní druhá malá almárka ve zdi bez zavřetí, almara zelená o dvojm otevření stojící se zámkem západitým s panty čtyřmi, almara ve zdi o jednom otevření s panty bez zámku, stůl jeden, tabule lípová jedna, židliček šest, police zelený při zdech tři;

vcházeje do světnice

do sklepu dveře s panty, zámkem krytým s klíčem, řetíz-
kem a skobou, almara po pravý straně stojící o jednom
otevření bez zámku, almara stará beze všeho zavřetí,
vokna s železnýma mřížema bez skel dvě;

jdouce z též světnice po schodech na palác

na sími mlejn malý samotočný jeden, vřetýnko jedno, če-
py na hřídeli dvě, zděř na hřídeli jedna, na kladici
zděři dvě, kamen podél zdi jedny;

v komoře po levý straně po třech schůdkách jdouce
dveře s panty a rukovětí s řetězem a skobou;
v komoře druhý podle tý
dveře s zámkem západitým s panty, řetízkem, skobou a
rukovětí, vokno beze všeho toliko vokenice s panty;
v komoře třetí
dveře s panty, řetízkem a skobou, v ní vokno beze všeho
tak zandany vokenicí bez pantů;
jdouce do světničky
dveře s panty, s řetízkem a skobou a rukovětí, v ní vok-
na beze všeho zavření dvě;
v komoře čtvrté
dveře s panty, řetízkem a skobou, v ní vokna prázdný
beze všeho dvě, prkna na sejry dvě, dveře u nočního užití
s panty, almara ve zdi bez zavřetí;
v komoře páté
dveře s panty, s řetězem a skobou, v ní vokno prázdný
beze všeho;
vcházeje do kuchyně v ratejné
dveře s panty, řetízkem a skobou, vokno, v němž mříže
železná beze všeho, štok kuchyňský dubový, almara sto-
jící s panty s řetízkem, skobou, otevření;
vcházeje z týž kuchyně přes ratejnu,
kde se do světnice topí, vokno beze všeho otevření,
stolice stará, hrnec do kamen železný;
vcházeje do ratejny
dveře s panty, řetízkem, skobou, s klikou zapadací
s rukovětí, vokno do volova vsazený sklenný dobrý,
stůl jeden, lavice po stranách dvě, kamna prostá dob-
rý, hrnec železný v nich dobrý, díže pro pečení chleba;
dveře z síně do marštale vcházeje
panty s skobou, v týž marštali stírky zlý;
u též marštale do řezárny vcházeje
dveře s řetězem a skobou;
z síně vcházeje do kurníku
dveře s panty, s řetízkem a skobou, v němž vokno beze
všeho, jen mříže železná;

u druhého kurníku

dveře s panty;

v síni vcházejí do hvozdu

dveře s panty, zámkem západitým, skobou a rukovětí,
vokno, v něm příže železná, lísek pro sušení sladu

šestnáct; dveře do humna s rukovětí bez pantů, štok

dveře do kamenný k vaření sladu;

na dvůr vcházejí

dveře s panty a skobou;

v síni

studnice s kolem, s provazem líčeným a vokovy vokova-
ným;

u týž studnice

vcházejí po schodem kamenných na sladovny, kde slady
sou, dveře s zámkem západitým, řetízem, skobou a pan-
ty;

v týž sladovně

po schodech na půdu jdouc poklop s panty, řetízem a
skobou;

při chlívích, stodolách a ovčíně

řetězů s skobami párů sedmáct, zámků visutý u stodol
dva;

u lochu při stodole

dveře s řetízem a skobou;

u sejpek u řezárny a u seníku

s panty u dveří páry tři, řetězů s skobami párů pět,
zámků visutý u sejpek dva, západitý jeden;

při marštalí u lochu

dveře s panty čtyřma jedny s skobou a řetízem,

Mlýn kamejcký

kola moučná

3

stupník

1

platí ročně nájmu ze mlýna žita 80 strychů, pšenice
10 strychů, peněz za krmení vepřů 20 kop míš., za holuby
2 zl. 10 kr.; při témž mlýně pila.

První kniha provolací desk dvorských z let 1380-1394.
/Archiv český XXXI; 123; Praha 1921/

In Kamyczie opido Czepanek decessit. Litera proclamacionis in Mylen die dominico ante festum sv. Georgii [20.dubna 1382] emanavit. Habuit in Vbynicz et in Zaluzan. Waczslaw de Lissowicz nomine Byethe de Milena defendit indivisione per testes. Terminus od docendum et ad imponendum testes feria V^a IIII^{or} temporum penthecostes [29.května]. Terminus ad idem in crastino s. Margarethe [14.července]. In eodem termino Byetha obtinuit contra regem bona in Vbenicz.

J u x t a

Anno quo supra. Buzko de Herolticz recepit.

P ř e k l a d

Čepánek v městě Kamýku skonal. Provolací list vyšel v Milíně v neděli před svátkem sv. Jiří [20.dubna 1382]. Měl v Ouběnicích a v Zalužanech. Václav z Lisovic hájí jménem Běty z Milína nedílnost pomocí svědků. Termín ke stání a poučení svědků pátou nedělí čtvrtého týdne Letnic. Termín k témuž v předvečer sv. Markéty [14.července]. V tomto termínu obdržela Běta proti králi /zboží/ v Ouběnicích.

P ř í p í s e k

Léta jako svrchu. Obdržel Buzek z Heraltic.

K a m ý k n a d V l t a v o u

1617 červen 12.

M a n s t v í C h y t r o v s k ý v K a m e j k u

Léta Páně 1617 v outerý svatodušní [12.června] přijal jest léno od JM urozeného pána pana Hendrycha Matesa hraběte a svobodného pána z Thurnu na Velíši, Vencovu, Lustdorfu a Karlštejně, JMC rady, komorníka a purkrabí karlštejnského Jan Žebrákovský na dědiny manské, k zámku Karlštejnu náležející, zejména na grunt svůj Chytrovský slove a v Kamejku ležící, dědiny, luka, porostliny, kus řeky Vltavy a s jiným všelijakým k tomu od starodávna příslušenstvím. Actum ut supra.

Léta Páně šestnáctistého dvamezčítmého [1622] v středu den památný sv.Eliáše jinak 20.dne měsíce července od JM vysoce urozeného hraběte a pána pana Jaroslava Bořity svaté římské říše hraběte z Martinic, pána na Smečně a Karlštejně, JM římského císaře, uherského a českého krále rady, komorníka, dvoru JM království českého maršálka a purkrabí karlštejnského, přijal jest léno sám osobně přísahu manskou před JM panem hrabětem jakožto pánem svým lenním vykonavše robotný Jan Žebrákovský na statek svůj manský služebný, k zámku Karlštejnu příslušející a náležející, jmenovitě na dvůr poplužní s poplužím slove Chytrovský, v městečku Kamejku ležící, se vším a všelijakým stavením, s dědinami ornými i neornými, lukami, porostlinami, s kusem řeky Vltavy, a summou s jiným vším a všelijakým k témuž manství příslušenstvím tak a v témž plném právě manském služebném, v těch mezech a hranicích, v nichžto nadepsané manství od starodávna záleží

a tak, jakž toho všeho na ten čas on sám Jan Žebrákovský v pokojném držení a užívání jest a zůstává. Stalo se v Praze na Hradčanech v domě JM pana hraběte léta a dne svrchupsaného.

Léta Páně šestnáctistého dvacátého čtvrtého v outerý po sv. Matěji apoštolu božím [2. března] přijal jest léno od JM urozeného a statečného rytíře pana Přibíka Jeniška z Újezda na Štěpánovicích, Březnicí a Karlštejně, JM římského císaře, uherského a českého krále rady a pana purkrabí karlštejnského, robotný Jan Žebrákovský na statek svůj manský služebný, k zámku Karlštejnu příslušející a náležející, jmenovitě na dvůr poplužní s poplužím slove Chytrovský, v městečku Kamejku ležící, se vším a všelijakým stavením, s dědinami ornými i neornými, lukami, porostlinami, s kusem řeky Vltavy a sumou s jiným vším a všelijakým v témuž manství příslušenstvím tak a v témž plném právě manském, v těch mezích a hranicích, v nichžto naděpsané manství od starodávna záleží a tak, jakž toho všeho na ten čas on sám Jan Žebrákovský v pokojném držení a užívání jest a zůstává. Stalo se před JM panem purkrabím karlštejnským na hradě Karlštejně léta a dne svrchupsaného.

P ř e k l a d

C h y t r o v s k ý v K a m ý k u

Smlouva mezi Josefem Žebrákovským jako prodávajícím
a Janem a Rosalií Budiškovskými manželi jako kupujícími

Kolek 6 kr.

Došlo 23.března 1836 čís.man.219

Vysoce slavný c.k. úřade nejvyššího lenního soudu!

My co nejuctivěji podepsaní obdrželi jsme vysoký souhlas
nejvyššího místa k zakoupení karlstejnského lenního dvoru Chytrov-
ský v Kamýku čís. 5 s tím omezením, abychom kupní smlouvu ku vtě-
lení podali opatřenou příslušným kollem.

V uposlechnutí toho nemeškáme přiložit původní kupní
smlouvu pod písmenou A s nejuctivější prosbou, aby úřad nejvyšší-
ho lenního soudu ráčil tuto smlouvu ke knihovnímu vtělení a vyzna-
čení připustiti.

V Kamýku 22.března 1836. Jan Budišek. Rosalie Budišková.

[Na rubru]

Jan a Rosalie Budiškovští manželé prosí o milostivé vtěle-
ní připojené kupní smlouvy na základě obdržného souhlasu nejvyš-
šího lenního soudu z 18.února 1836 čís.112.

S přílohou písmeno A v originále.

Svoluje se, aby tato žádost s originální kupní smlouvou
písmeno A byla na základě nejvyššího povolení ze 16.ledna tohoto
roku ve věci přenesení a získání držby a majetnictví požitků karl-
stejnského lenního dvora Chytrovský v Kamýku pro manžele Jan a Ro-
salie Budiškovy vtělena a vyznačena.

Od c.k.úřadu nejvyššího lenního soudu.

V Praze 29.března 1836. Dr z Kalinů sekretář.

S m l o u v a

Dne a roku na konci položeného byla domluvena a k závazné-
mu dodržení s výhradou schválení nejvyššího lenního soudu uzavřena

uzavřena následující kupní a prodejní smlouva mezi panem Josefem Žebrákovským jako prodávajícím s jedné, pak panem Janem Budiškem obyvatelem městečka Kamýka s jeho nevěstou Rosalií rozenou Žebrákovskou jakožto kupujícími se strany druhé a sice

předně; prodává a mocí přítomné smlouvy skutečně prodal z počátku zmíněný pan Josef Žebrákovský robotní dvůr karlístejnský, patřící mu vlastnický podle kvaternu smluv růžové barvy čís.104 královských desk lenních na rubu listu 231, ležící v městečku Kamýku zvaný Chytrovský, spolu s patřícími k němu obytnými a hospodářskými budovami, poli, loukami a křovinami, pak s fundem instruce při něm se nalézajícím a ostatním příslušenstvím, právem a oprávněností, jak je c.k. české lenní desky vykazují, a jak takové pan prodávající a jeho předkové drželi a užívali, nebo držeti a užívat mohli, svrchu jmenovanému panu Janu Budiškoví a jeho poslední nevěstě Rosalií Žebrákovské k jejich společnému majetnictví za oboustranně smluvenou kupní cenu 600 zl. konvenční mince, pravím šest set zlatých konv. mince, kteroužto kupní cenu páni kupující následujícím způsobem uhradili, totiž

za druhé; přejímají totiž na srážku kupní ceny pasiva na tomto dvoře jak na tělese, tak na užitku váznoucí k zaplacení, totiž

a/ kapitál 300 zl. vídeňské měny podle krogenatého kvaternu obligací a postupů čís.101 list 477 k rukám nezletilé Stádníkové pojištěný;

b/ kapitál 250 zl. vídeňské měny podle kvaternu předznamenání čís.124 na rubu listu 176 k rukám Josefa a Barbory Dolejšovských pojištěný;

úhrn převzatých pasiv 550 zl. vídeňské měny.

za třetí; zbývající kupní cenu zaplatili páni kupující panu prodávajícímu úplně hned při podpisu přítomné smlouvy, na což se právem kontraktu kvitují;

za čtvrté; daně a dávky přecházejí na pány kupující dnem uzavřené smlouvy počínaje;

za páté; taxa za svolení, intabulaci a poddanskost mají páni kupující nésti z vlastních prostředků.

Na potvrzení toho byla přítomní kupní a prodejní smlouva, která s povolením vysoce slavného c.k.nejvyššího lenního soudu tam kde patří vtělena a vyznačena býti může, podepsána nejen pány kontrahenty, ale i dvěma úmyslně zvolenými pány svědky.

Stalo se 23.března 1836.

KAMÝK NAD VLTAVOU

Nedatováno.

Žádost Kamýckých o zákrok u vídeňského dvora o povolení výročních a týdenních trhů.

Vysoce osvícené kníže pane, pane náš nejmilostivější a dědičný.

V nejhlubší poníženosti Vaší vysoce osvícené knížecí Milosti tímto naším nejponíženějším memorialem zanášíme, kterak my podle chudoby a sprostnosti rozumu našeho na tom jsme se celá obec uradili a snesli, jak bychom jiným městům a městečkům okolo nás v sousedství ležících v nějakém podobenství se srovnati a připodobniti jarmarkův, totiž první na den slavných božího Nanebevstoupení, druhý na den svatého Jiljí opata, třetí na den svaté panny Kateřiny mučedlnice boží, na všelijaké věci a species krámské i na dobytky všeliký, jakož také i trhův první v Zelený čtvrtek a druhý ten čtvrtek před Božím narozením, kterýžto jarmarkové a trhové okolním městům a městečkům, jež tak milostivým nadáním jarmarky a trhy své mají, na žádnou újmu a překážku nebudou, takové také milosti a obdarování dosáhnouti a užítí mohli. Ma však lidé chudí a při Jeho Milosti císařské jak by slušně náleželo toho sollicitando k praetendirování velmi sprostní a debilirování, ano při prostředcích špatných jsme, Vaší vysoce osvícené knížecí Milosti tedy jakožto nejmilostivější dědičné vrchnosti pana pána našeho nejmilostivějšího nejponíženěji prosíme a žádáme, aby se nad námi chudou obcí sprostnými a potřebnými lidmi milostivě slitovati při Jeho Milosti císařské nadjmenované jarmarky a trhy tak, aby panský statek a piva lepší své odbytí míti a nám chudé obci podle nynějších obtížných

časův z vybrání jarmarečního od míst některý peníz přibejti a
vyzejskati, anobrž jsouce my v obci naší větším dílem poctiví
řemeslníci snažší své obživení míti, všelijaké JMC daně, platy
náležité snáze vybejvati a panské podělky vykonávati mohli, z
milosti a milosrdenství svého nám objednatí a vyzdvihnouti sobě
milostivě oblíbiti rářili. Za tu velikou milost a milosrdenství
my chudá obec společně s manželkami a dítkami našimi, nepochyb-
ně i budoucí potomci naši, zamlouváme se nehodnými, však zkrou-
šenými modlitbami našimi k Pánu Bohu všemohoucímu nyní i na časy
budoucí volati, Vaší vysoce osvícené knížecí Milosti i celému
vzáctnému vysoce osvícenému milostivému knížecímu rodu za mnoho
prodloužilá léta v svatém pokoji šťastném panování, zde na tom-
to světě všech hříchův odpuštění a po vezdejší časné smrti v krá-
lovství nebeském věčného oblahoslavení vinšovati a žádati. Podle
čehož se Vaší vysoce osvícené knížecí Milosti k milosti a milo-
srdenství nejponíženěji se poroučejíce milostivé resolutí očeká-
váme a zůstáváme Vaší vysoce osvícené knížecí Milosti nejponíže-
nější nehodní poddaní

rychtář a konšelé i celá obec městy Kamejka

ARCHIV ČESKÝ XVII; 284-375; Praha 1899

U r b á ř p a n s t v í H l u b o c k é h o

založený roku 1490

Originál se chová ve Státním archivu v Třeboni; prvotní nápis jeho zní Registra zboží Hlubockého.

Str.346-348

R y c h t á ř s t v í e k a m ý c k é

M ě s t e č k o K a m ý k

Rychtář Kamýcký to a tyto duolepsané vsi spravuje.

V e l e k má čtvrt bez 1 jitra; platí o sv.Jiří 7 gr. 3 den., o sv.Havle též, berně vánoční 14 gr. 6 den. - Drží pod míšensko.

K o u k o l 1/2 lánu a 1/2 jitra; platí o sv.Jiří 16 gr. 2 den., o sv.Havle též, berně vánoční 1/2 kopy gr. 4 den.

J e š e k má 2 1/2 čtvrti lánu; platí o sv.Jiří 20 gr., o sv.Havle též, berně vánoční 40 gr.

Z i g a má lán a 2 jitře; platí o sv.Jiří 1 kopu 3 gr. 1 den., o sv.Havle též, berně vánoční 1 kopa 6 gr. 2 den.

M a r t a 3 jitra a čtvrt jitra; platí o sv.Jiří 12 den., o sv.Havle též, berně 3 gr. 3 den.

Š t ě c h 1 1/2 jitra; platí o sv.Jiří 7 den., o sv.Havle též, berně 2 gr.

H a v l í č e k z Veliké 4 jitra bez čtvrti jitra; platí o sv.Jiří 2 gr., o sv.Havle též, berně vánoční 4 gr.

J a n M a c h o v í c z Veliké 4 jitra bez čtvrti jitra; platí o sv.Jiří 13 1/2 den., o sv.Havle též, berně vánoční 3 gr. 6 den.

S v ě t l í k 1/2 lánu a 4 jitra; platí o sv.Jiří 18 gr. 1 hal., o sv.Havle též, berně 1/2 kopy 6 gr. 1 den.

D l ú h ý 1/2 lánu bez 1 jitra; platí o sv.Jiří 15 gr. 3 den., o sv.Havle též, berně 1 kopa 6 den.

V y d u n a 2 1/2 čtvrti lánu bez 1/2 jitra; platí o sv.Jiří 19 gr. 5 den., o sv.Havle též, berně vánoční 1/2 kopy 9 gr. 3 den.

B r a d á č 1/2 čtvrti lánu a 1 jitro a čtvrt jitra; platí o sv.Jiří 4 gr. 5 den., o sv.Havle též, berně vánoční 9 gr. 3 den.

M o t y č k a 4 jitra a 1/2 čtvrti jitra; platí o sv.Jiří 2 gr. 3 hal., o sv.Havle též, berně vánoční 4 gr. 3 den. - Ta jest grunt vzdala k ruce JMti pánu; a na tom není co vzieti, neb luk ani dědin není.

V a c e k z Veliké 4 jitra bez čtvrti jitra; platí o sv.Jiří 2 gr., o sv.Havle též, berně vánoční 4 gr.

Š t r o n z Veliké 4 jitra; platí o sv.Jiří 2 gr. 1 den., o sv.Havle též, berně vánoční 4 gr. 2 den.

J a k u b e c z Průdkovic 4 jitra; platí o sv.Jiří 2 gr., o sv.Havle též, berně vánoční 4 gr.

D r u h á s t r a n a

T u l i h a má čtvrt lánu a 1 jitro; platí o sv.Jiří 3 a 1/2 gr., o sv.Havle též, berně vánoční 17 gr. - Ujal to Psík pod mišensko.

J e n í k čtvrt lánu a 3 jitra a čtvrt jitra; platí o sv.Jiří 9 gr. 5 1/2 den., o sv.Havle též, berně vánoční 19 gr. 4 den.

L i n h a r t má čtvrt a 1 jitro a čtvrt jitra; platí o sv.Jiří 8 gr. 4 1/2 den., o sv.Havle též, berně vánoční 13 gr. 2 den.

V á c l a v kovář 2 1/2 čtvrti lánu a 1 jitro a čtvrt jitra; platí o sv.Jiří 20 gr. 4 1/2 den., o sv.Havle též, berně 12 gr. 2 den. - Platí na mišensko.

V e l í k má 3 čtvrti lánu bez 1/2 jitra; platí o sv.Jiří 23 gr. 5 den., o sv.Havle též, berně vánoční 47 gr. 3 den.

B r a d á č 1/2 lánu bez čtvrti jitra; platí o sv.Jiří 15 gr. 6 den., o sv.Havle též, berně vánoční 1/2 kopy 12 gr.

J í r a 1/2 čtvrti lánu a 4 jitra bez čtvrti jitra; platí o sv.Jiří 6 gr., o sv.Havle též, berně vánoční 12 gr. - To jest mu puštěno pod mišenský plat, protože žádný držeti nechtěl.

J a n ze Lhoty přidrží k svému 1/2 čtvrti lánu; platí o sv.Jiří 4 gr., o sv.Havle též, berně vánoční 8 gr.

B e n e š k a z Drážkova přidrží k svému 1/2 čtvrti lánu a 4 jitra bez čtvrti jitra; platí o sv.Jiří 6 gr., o sv.Havle též, berně 12 gr. - Puštěno mu pod mišenský plat.

J a n z Drážkova 1/2 jitra a čtvrt jitra; platí o sv.Jiří 5 hal., o sv.Havle též, berně vánoční 5 den. - Puštěno mu pod mišenský plat.

V Kamýku ze mlýna má se platiti na sv.Jiří 10 gr., na sv.Havla tolikéž a nic více.

Kostelní podací, to sluší do Milevska k klášteru.

Jest tu mýto na vodě Vltavě u Kamýku. Praví, že takovým obyčejem se vybírá: když les po vodě plavie, že tři pacholkuov po 7 denárech bílých dávají. A z splavu z každého, buď veliký nebo malý, také po 7 denárech bílých dávají. A jest tu míli nad Kamýkem na vodě jez, kterýž slove "na korciech"; ktož níže toho jezu les na vodu pustí, ten žádný mýta nedává. Než ktož výše nad tím jezem plavie, ten tak mýto dávati má, jakož svrchu psáno. A k špitáli k mostu do Prahy když kto les plaví odkudkolivěk mimo Kamýk, ten mýta neplatí. A to mýto rychář kamýcký vybírá.

Summa úroku svatojiřského 4 kopy 23 gr. 2 den. 1 s mlýnem. Svatohavelského tolikéž. A ktož berni dává, má dáti zámazného po 1 groši.

Summa z chalupníkuov 27 gr. bíl.

Summa od řezníkuov.

Tito chalupníci platili rychtáři, jsou osedlí

Mikuláš rychtář, Řieha švec, Janek švec, Šimek krajčí, Vácha řezník, Hermach, Kovář - platí jednu v roce při sv.Havle po 13 1/2 denáru; a kterému by se trefilo konšelem býti, ten toho roku nedává než po 1 1/2 gr.

Světlík, Koukol, Herada, Svatoň, Kliment Psík, Petr řezník platí jednu v roce při sv.Havle po 13 a 1/2 denáru. A kterému by

trefilo konšelem býti, ten toho roku nedává než po 1 1/2 gr.

T i t o j s ú n e o s e d l í

Ziga, Ješík, Vyduna truoje, Velček, Bareš, Janat, Janek, Knyby osedlí byli, platili by též jako svrchu psaní.

T i t o k n ě z i f a r á ř i p l a t í
z p o d s e d k u o v

Tomec, Duchek, Manová, Štěch, Dlůhý platí o sv. Jiří 1 gr., o sv. Havle též, a po 1 slepici každý. A po jednom dni každý žití má, anebo každý za robotu dáti 1 gr., ktož by nežal.

R y c h t á ř s t v í e k a m ý c k é

Jakož rychtář praví, že z každého celého varu jemu platí po 3 penězích bielych a z půl varu po 3 haléřích bielych, a ktož by pod to méně vařil, ten nic neplatí: pán nevidí žádné spravednosti, by jí rychtář k tomu jměl. Protož to k svému puožitku pán obracuje a rychtáři poručie, aby ne k svému puožitku, ale k panskému puožitku to vybíral a z toho při úrocech při sv. Jiří a při sv. Havle aby počet úředníku činil.

Jakož praví rychtář, že všickni dědiníci na většie straně kamýcké platie jemu jednu v roce každý po 13 a 1/2 denáru při sv. Havle: pán nevidí, by k tomu jakú spravedlnost rychtář jměl. Protož jemu to pán odjímá a rychtáři poručie, aby k panskému puožitku to vybíral a při časiach svrchudotčených aby z toho počet úředníku činil.

Jakož týž rychtáře praví, že jemu tu z městečka Kamýka z každého dobytčete velikého zabitého každý řezník platí po 3 hal. a jsú nyní dva řezníci: pán jemu to odjímá a k svému požívání to rychtáři poručí, aby on ne k svému puožitku, ale k panské ruce to vybíral a úředníku počet z toho při svrchupsaných časiach aby činil.

KAMÝK NAD VLTAVOU.

1623 červenec 19.

Prodej statku Kamýka nad Vltavou, konfiskovaného Oldřichovi Myškovi ze Žlunic, paní Polexině Lobkovické rozené z Pernštejna za 28.000 zl. rýn.

1623 v sobotu po Rozeslání svatých apoštolů.

Osvícené kníže a pán pan Karel vladař domu Lichtenštejnského, kníže opavské a krnovské, Jeho Milosti císařské tejná rada, komorník a od Jeho Milosti císařské plnomocenstvím nařízený místodržící v království českém, ráčil se jest jménem na místě Jeho Milosti císařské před úředníky pražskými přiznati, že statky a dědictví Jeho Milosti císařské, kteříž po Voldřichovi Myškovi ze Žlunic pro jeho těžké proti Jeho Milosti císařské provinění konfiscirování jsou a již Jeho Milosti císařské vlastní, totiž ves Vobdénice, ves Radešice, ves Brod, ves Vohradu, ves Lhotu Hořejší, ves Hlínov, ves Voděrad, ves Ratiboř, s lidmi poddanými osedlými i neosedlými aneb z těch gruntův zběhlými, s platy stálými i běžnými, s robotami všelijakými, zámek starodávny řečený Voděnice s dvorem poplužním s poplužím, pivovarem, štěpnicemi dvoumi, chmelnicí, ovčínem, mlejnem, lesy, rybníky, potoky, podacími kostelními, městečko Kamejk, ves Lhotu, ves Zhoří, ves Proudkovice, ves Koubalovu Lhotu, ves Klenovice, ves Solenice a Přivozec, s lidmi poddanými osedlými i neosedlými aneb z těch gruntův zběhlými, s platy stálými i běžnými, s robotami všelijakými, tvrz řečenou Kamejk s dvorem poplužním s poplužím, chmelnicí, pivovarem, ovčínem, mlejnem, lesy, řekou Vltavou, clem z dříví splavního,

podacím kostelním a sumou se vším a všelijakým k týmž napřed připomenutým oběma dědictvím, od starodávna příslušenstvím a plným panstvím při týchž obou dědictvích tak a v témž plném právé a v těch mezích a hranicích, v nichž ty nadepsané dědictví od starodávna záleží, jakž jest toho všeho týž Voldřich Myška ze Žlunic sám po otci, manželce, po předcích aneb jiných přátelích svých to zdědivše aneb trhem dostavše v držení a užívání byl a jak jemu aneb předkům jeho smlouvy trhové a díky zemské na týž všecky statky svědčily, i také jakž toho sám Jeho Milost císařská v mocné a dokonalé držení vjíti ráčil, nic ovšem odtud nevymieňující, žádného práva panství ani jaké zvláštnosti Jeho Milost císařská dědicům a budoucím Jeho Milosti a méněji témuž Voldřichovi Myškově ze Žlunic anebo sice komu jinému tudíž dále nepozůstavující tak, jakž smlouva trhová zpečetěná o to dědictví učiněná a téhož léta a dne ve dsky zemské vložena plněji svědčí, prodati jest ráčil Polexině Lobkovské z Pernštejna a na Roudnici, dědicům a budoucím jejím, a to za summu dvedceti vosum tisíc zlatých rejských, každý zlatý po šedesáti krejcařích a každý krejcar po šesti penězích malých počítajíc, úplně a docela zaplacených, a jí téhož nadepsaného dědictví jest ihned dědicky postoupiti ráčil. Spravovati Jeho Milost císařská týž nadepsaný statky ráčí předně všema starýma správami a dále právem zemským tak, jakž země tato za právo má na díle neb všemi statky Jeho Milosti císařské, kteréž v tomto království jmíti ráčí třetinou vejš. A tento vklad na místě a jménem Jeho Milosti císařské učinili a vykonali jsou Humprecht Černín z Chudenic Jeho Milosti císařské rada a purkrabě kraje Hradeckého a Václav Vyduna Obitecký z Obitec Jeho Milosti císařské rada a prokurátor v království českém, jsouce k tomu od Jeho Milosti císařské skrze relací k dskám zemským učiněnou zřízení a vyslaní tak, jakž táž relací v kvaternu novém relací nebeské barvy krále Jeho Milosti, pánův Jich Milostí a vladyk léta 1623 ve čtvrtek po svatě Anně C 30 [31.července] plněji svědčí.

Urozený a statečný rytíři, Vaše Milosti pane hejtmane, k nám chudobné obci milostivě a laskavě dobrotivý.

Jakož jest k nám ouřadu městečka Kamejka připsání od Jeho Milosti pana Samuele skrze nepominutí Jeho Milosti pana Pletskýho strany dvouch jarmarkův a trhův, který že předešle v městečku našem držané bývaly a skrze nebezpečnosti neb durchcuky vojenské před mnoha lety by zajíti jměly a nyní aby nám zase obnovené byly, takže Jeho vysoce osvícená knížení Milost z Saganu /titul/, nejmilostivější vrchnost naše, při nás chudobné obci a lidech dědičných poddaných svých dokonale nařizovati ráčí, abychom my ouřad kamejtský od města královského písku, tolikéž Příbramě a Mirovic, zda-li jsme předešle ty jarmarky mívali, neb kdy na které dny držány bývaly, dle pamětníkův od pamětníkův svrchupsaných měst vysvědčení pohledávali a o dostatečné vysvědčení takových jarmarkův se postarali, k rukám Vašich Milostí z Prahy communicované a nyní nám ouřadu k vyrozumění, na kteréž připsání abychom Vaši Milost místnou odpovědí zpravití neprodlévali odeslané přišlo. Kteréžto my připsání ouřad uvažující z něho jsme vyrozuměli, nicméně místnou odpovědí touto Vaši Milost v pokornosti zpravití můžeme, předně že nám při městech svrchudotčených, abychom my obec o vysvědčení sollicitirovali a atestatí na jarmarky takové, zdaž jsou v městečku Kamejce kdy kterým časem držané bývaly a skrze vojnu nebezpečnou zašly, požádali, v tom račte milostivě odpustiti nám chudobné obci a lidem ubraným nemaje důchodův dostačiti a toho vyhledávati možné nejní, aniž snad Písek město královské, Příbram město horní svobodné, Mirovice pod jurisdiktí Jeho Milosti knížete z Eggenberku /titul/ nám městečku poddanému by atestatí žádné nevydaly, ale toliko toho se držíme slejchající někdy od lidí starožitných a víry hodných, že jsou oni od svých starších dávno před léty o tom slýchali, a že jarmarky v městečku Kamejce držání bývaly, však při kterém čase, o tom vědomosti že mítí a pamatovati nemohou. Nadto nadevšechno poněvadž od dávných let pouť svatá na den Božího Vstoupení jmenovitě každoročně bývá a o témž čase také u nás v městečku Kamejce po vykonání pouti a

18. února 1975

ASA 13
vyslyšení mše svaté jarmarček domácí toliko se držívá. Podle způsobu tohohedy jarmark neb frejlink dokonalý na týž den Božího Vstoupení a druhý na den svatého Františka, trhy pak dva také jebychom skrze dopomožení Jeho vysoce osvěcené knížecí Milosti nejmilostivější dědičné vrchnosti naší, též skrze laskavou intercesí Jeho Milosti pana Pletskýho, pokudž by se státi mohlo, neb my chudobná obec k tomu prostředkův a odkad na to nakládati nemáme, k milostivé resolutí a milosrdenství nejmilostivější dědičné vrchnosti naší jsme se odevzdali a v poníženosti nejhlubší žádali, jakož teď přípis praetensí naší, kterou jsme na Jeho Milost pana Pletskýho vzložili, příležitě Vaši Milost pro vyrozumění communiti mohli, však nepodpírajíce se my ouřad na naše prostředky neb důchody obecní, jichžto nemáme, ale na nejmilostivější vrchnosti naší dědičné podstatu, že snad nám dopomožení se stane, též Vaši Milost za laskavou intercesí v poníženosti prosíme a žádáme, zůstávajíce na Vaši Milost Pána Boha prosící

3. Julii anno 1666.

rycháře a konšelé městečka Kamejka.

Adresováno panu Jindřichovi Eusebiovi Lilienblattovi z Lilienberku, panství Chlumeckého, jistebnického a kamejtského nařízenému hejtmanovi.

Mathias de Camik protestatus est coram beneficiariis curie, quod balneum suum seruile situm in medio opidi contiguum ecclesie sancti Petri vendidit Gindrzychoni de Camika et suis heredibus pro septem sexagenis grossorum plene persolutis et ei de dicto balneo in eo iure seruili, sicut solus tenuit et habuit, sine preiudicio iuris regii seruillis, hereditarie condescendit. Et balneum predictum est annexum ad seruicium ipsius Henrici. Disbrigare debet et promisit ipsemet vendens ab omni homine iure curie, prout ius tabularum curie regalis postulat et requirit. Ad hoc forum Cunsso de Olbramowicz purgrauius in Karlstein consensit per litteram suam, quam beneficiarii curie circa alias litteras seruauerunt. Actum anno Domini M^oCCCC^oXVII feria quinta quattuor temporum quadragesime.

Matyáš z Kamýka vyznal před dvorskými úředníky, že svoji manskou lázeň, ležící ve středu města, sousedící s kostelem sv. Petra, prodal Jindřichovi z Kamýka a jeho dědicům za sedm kop grošů hotově vyplacených a jemu řečenou lázeň tím manským právem, jako sám držel a měl, bez škody královského manského práva, dědičně postoupil. Zpraviti má a slíbil sám prodávající před každým člověkem právem dvorským, jak žádá a požaduje právo desk královského dvora. S tímto trhem Kuneš z Olbramovic, purkrabí na Karlštejně, vyslovil souhlas svým listem, který dvorští úředníci uložili k jiným listům. Stalo se léta Páně 1417 ve čtvrtek o suchých dnech postních.

A předem řečená lázeň byla připojena k manství téhož Jindřicha.

[25. března 1418]

Petrus Przedbor de Radeissyna et de Smolotyl protestatus est coram beneficiariis curie, quod bona et hereditates suas serviles ad castrum Karlsstyn suo cum seruicio pertinentes, videlicet unam curiam rusticalem in Zhorzi, quam tenet Pecha Holczowicz de Krasne Hory, triginta quattuor grossos census annui, berne etc. triginta quattuor grossos et zennych peniez XI grossos et circa nativitatem Domini pro duobus grossis de panibus et duos pullos soluens. Item in Planeich unam curiam rusticalem, in qua residet Gessek XXII grossos census, berne XXII grossos et circa nativitatem Christi VII pullos census annui soluens, cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente vendidit Ffrankoni de Wepicz et suis heredibus pro viginti quinque sexagenis grossorum Bohemicalium Pragensium, et fassus est se easdem pecunias ab eo plene percepisse et ei de dictis hereditatibus in eodem iure seruili hereditarie condescendit, sine tamen preiudicio iuris regii seruilis. Disbrigare debet ipsemet vendens hereditatibus suis habitis et habendis, prout ordo iuris curie regalis postulat et requirit. Ad hoc forum Benessius de Waitmyle purgravius in Karlsstyn et magister moncium Cuthnis per Johannem de Zdieru capitaneum in Karlsstyn nomine regio prebuit consensum. Actum feria II in octaua sancti Martini anno ut supra /= 1482/.

Petr Předbor z Radešína a ze Smolotel vyznal před úředníky dvorskými, že své manské statky a dědiny patřící se svým manstvím k hradu Karlštejnu, totiž jeden selský dvůr ve Zhoři, který drží Pecha Holců z Krásné Hory, platící třicet čtyři groše ročního platu, berně atd. třicet čtyři grošů a "ženných peněz" jedenáct grošů a kolem Narození Páně za dva groše chleba a dvě kuřata, dále v Plané jeden selský dvůr, na němž sídlí Ješek platící 22 groše platu, 22 groše berně a kolem Narození Krista 7 kuřat ročního platu, s poli, lukami a vší svobodou k tomu patřící prodal Fraňkovi z Vepic a jeho dědicům za dvacet pět kop grošů českých pražských, a vyznal, že tyto peníze od něho plně přijal a jemu řečené dědiny v témže manském právu dědičně postoupil, bez škody však manského královského práva. Zpraviti má sám prodávající svými dědinami, které má a bude mít, jak žádá a požaduje řád práva královského dvora. K tomuto trhu Beneš z Weitmile, purkrabí na Karlštejně a mincmistr Kutných Hor, prostřednictvím Jana ze Žďáru, hejtmana na Karlštejně, jménem krále udělil souhlas. Stalo se v pondělí v oktávu svatého Martina léta jako výše /=1482/.

5. ledna 1976

215

Franiek d e Wepicz protestatus est coram beneficiariis curie, quod hereditatem suam seruilem ad castrum Karlsstin suo cum seruicio pertinentem in Zhorzi, videlicet curiam/rusticalem, quam tenet Pecha Holczonis de Krasne Hory, triginta quattuor grossos census, triginta quattuor grossos berne, undecim grossos peniez zennich a o wanoczewh pro duobus grossis de panibus et duos pullos census annui, cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, vendidit eidem Pechowi Holczonis de Krasne Hory, qui in eadem curia residet, et suis heredibus pro duodecim sexagenis grossorum Bohemicalium Pragensium et fassus est se easdem pecunias ab eo plene percepisse et ei de dictis hereditatibus in eodem iure seruili hereditarie condescendit, sine tamen preiudicio iuris regii seruilis. Disbrigare debet ipsemet vendens hereditatibus suis liberis, quas habet aut habebit, prout ordo iuris curie regalis postulat et requirit, prout non habens hereditates omagiales tabulis terre disbrigare se proscipsit. Ad quod forum Johannes de Zdiaru capitaneus ut supra /=nomine regio consensit/. Actum anno et die ut supra /=feria III post Tiburcii anno 1483/.

Franěk z Vepic vyznal před dvorskými úředníky, že svoji manskou dědinu, patřící se svým manstvím k hradu Karlštejnu, ve Zhoři, totiž selský dvůr, který drží Pecha Holcův z Krásné Hory, třicet čtyři grošů platu, třicet čtyři grošů berně, jedenáct grošů "peněz ženných" a o vánocích za dva groše chleba a dvě kuřata ročního platu, s poli, lukami a vši svobodou k tomu patřící, prodal témuž Pechovi Holců z Krásné Hory, který na témže dvoře sedí, a jeho dědicům za dvanáct kop grošů českých pražských a vyznal, že tyto peníze od něho plně přijal a jemu řečené dědiny v témž právu manském dědičně postoupil, avšak bez škody královského manského práva. Zpraviti má sámprodávající svými svobodnými dědinami, které má nebo bude mít, jak žádá a požaduje řád práva královského dvora, jakož nemaje manské dědiny se deskami zemskými zapsal zpraviti. K tomu trhu hejtman Jan ze Žďáru jako výše /=jménem královým souhlasil. Stalo se roku a dne jako výše /=v úterý po Tiburcí r. 1483/.

5. ledna 1976

216

Jan, král český a polský, generální vikář svaté říše před Alpami, a lucemburský hrabě, dává klášteru ostrovskému za ves Zálužany vesnice Horčápsko, Stará Voda, Důl a Lisovice.

Oznamujeme atd., že chtějíce ves Zálužany náležející kdysi k vladařství Kamýckému a /darovanou/ zbožné paměti panem Václavem, českým a polským králem, naším nejdražším tchánem a předchůdcem, klášteru ostrovskému spolu s jinými vesnicemi za jakési statky městu Slanému vyměřenými výměnou, jak je zřejmé v privilegiu o řečené výměně sepsaném, připsanými a danými, opět připojití a vykoupití pro naše řečené vladařství Kamýcké výměnou za jiné naše královské statky, témuž klášteru ostrovskému za řečenou ves Zálužany a příslušenství i práva udělujeme a dáváme výměnou naše vsi Horčápsko, Stará Voda, Důl a Lisovice s výjimkou 3 lánů tamtéž v Lisovicích, které jsme rozhodli vyhradit pro dva naše služebníky, s poli atd. a jednotlivě se všemi jejich právy a příslušenstvím, a připojujeme /je/ k témuž klášteru jako vlastnictví, nařizujeme tímto listem všem a jednotlivým našim vladařům a úředníkům, přítomným i budoucím, aby se nikdo nepokoušel ani neodvažoval opatovi a konventu uvedeného kláštera v předemřečených vesnicích, připsaných jim námi po úvaze výměnou, bránit. Dáno v Praze 17. dne předkalendami červnovými roku 1313, panování však našeho roku třetího.

Jan, král český atd., schvaluje vykoupení hvozdu kamýckého neboli lesa Lovčí s vesnicemi Hříměždice, Velká, Hbity, Zduchovice, Malčany, Druhlice, Ouběnice, Vesce, Byčice atd., učiněné za 500 kop gr. ~~xxx~~ pražských Petrem z Rožmberka, nejvyšším komorníkem Českého království, od dědiců Heřmana kdysi z Miličina, a zastavuje mu tento hvozd v téže sumě. Dáno v Luxemburgu /roku/ 1326 ve čtvrtek, když se zpívá "Salus populi". [17. dubna]

Svědectví pamětníků
o bývalém
kamýckém právu útrpném

My Jeho vysoce osvícené knížecí Milosti z Lobkovic
vejvody Saganského /titulo plenissimo/ zřízený rychtář a kon-
šelé městys Kamejka nad Vltavou v bohumilý pravdě vyznáváme,
že jsou před nás předstoupili Adam Lipka počítaje 80 let věku
svého a František Proutkovský, jenž 75letý, oba věkem sešlí a
muži na cti zachovalí, následovně důvěrní, vyznávající kterak
tak času jejich mladého věku na tom dosaváde se tak nazývají-
címu Šibeničnímu vrchu jeden sloup a druhého již padlého jen
toliko grunt, ty k pravenému městys Kamejku přináležely,
spravedlnosti vulgo šibernice spatřili.

K čehož lepšímu důvěření se za za svědka in fide
téhož vyznání ten čas nejmilostivěji zřízeného správce statku
Kamejtského pana Matěje Leopolda Okenfussa k podpisu dožádali.

Jenž se stalo s doložením podpisu našehoaa přitík-
nutím pečetě městské v Kamejku nad Vltavou dne 26. Decembris
1744.

Rychtář a konšelé městys Kamejka

Kamýk se dostává k Vysokému Chlumu

1623 v pátek po sv. Markétě

Osvícené kníže a pán pan Karel vladař domu Lichtenštejnského, kníže Opavské a Krnovské, Jeho Milosti Císařské
tejná rada, komorník a od JMC plnomocenstvím nařízený místo-
držící v království českém, ráčil se jménem a na Místě JMC
před úředbíky pražskými přiznati, že statky a dědictví JMC,
kteříž po Voldřichovi Myškovi ze Žlunic pro jeho těžké proti
JMC provinění k ruce JMC konfiscirovaný jsou a již JMC vlastní,
totiž dvůr Vonděnice, ves Radešice, ves Brod, ves Vohrada, ves
Lhotu Hořejší, ves Hlinov, ves Voděrad, ves Ratiboř, s lidmi
poddanými osedlými i neosedlými aneb z těch gruntův zběhlými,
s platy stálými i běžnými, s robotami všelijakými, zámek sta-
rodávni řečený Vobděnice s dvorem, poplužním s poplužím, pivo-
varem, štěpnicemi dvoumi, chmelnicí, ovčínem, mlejnem, lesy,
rybníky, potoky, podacím kostelním, městečko Kamejk, ves
Lhotu, ves Zhoří, ves Proudkovice, ves Koubalovu Lhotu, ves
Klenovice, ves Solenice a Přívozec s lidmi poddanými osed-
lými i neosedlými aneb z gruntův zběhlými, s platy stálými
i běžnými, s robotami všelijakými, tvrz řečenou Kamejk s
dvorem poplužním s poplužím, chmelicí, pivovarem, ovčínem,
mlejnem, s lesy, řekou Vltavou i clem z dříví plaveného,
podacím kostelním a sumou se vším a všelijakým k týmž nepřed
připomenutým oběma dědictvím od starodávna příslušenstvím i
se vší zvolí a plným panstvím při týchž obou dědictvích tak
a v témž plném právě a v těch mezech a hranicích, v nichž
ty nadepsané dědictví od starodávna záleží, jakž jestvtoho
všeho týž Voldřich Myška ze Žlunic sám po otci, manželce, po
předcích aneb jiných přátelích svých do tdědivše aneb trhem
dostavše v držení a užívání byl a jak jemu aneb předkům jeho
smlouvy trhové a dsky zemské na týž všecky statky svědčily
a také jakž toho sám JMC v mocné a dokomalé držení vjíti

ráčil, nic o všem odtud nevymínějíc, žádného práva apnství ani jaké zvláštnosti JMC dědicům a budoucím Jeho Milosti a neméněji témuž Voldřichovi Myškovi ze Žlunic anebo sice komu jinému tudíž dále nepozůstavujíc tak jakž smlouva trhová zpečetěná o to dědictví učiněná a téhož léta a dne ve dsky zemské vložena plněji svědčí; prodati jest ráčil Polexině Lobkovské z Pernštejna a na Roudnici, dědicům a budoucím jejím, a to za summu dvaceti vosum tisíc zlatých rejnských, každý zlatý po šedesáti krejcařích a krejcar po šesti penězích malých počítajíc ihned dědicky postoupiti ráčil. Spravovati JMC týž nadepsaný statky ráčí především starými zprávami a dále právem zemským tak jakž země tato za právo má na díle neb všemi statky Jeho Milosti, kteréž v tomto království jmíti ráčí třetinou vejš. A tento vklad na místě a jménem JMC učinili a vykonali joud Humprecht Černín z Chudenic JMC rada a purkraňšokraje Hradeckého a Václav Vyduna Obytecký z Obytec JMC rada a prokurátor v království českém jsouce k tomu od JM královské skrze relací o to ke dskám zemským učiněnou zřízení a vyslání tak jakž táž relací v kvaternu relací novém nebeské barvy krále Jeho Milosti pánův Jich Milostí a vladyk léta 1623 ve čtvrtek po svaté Anně C 30 plnění svědčí [31. července]^{1/}.

Desky zemské větší 141.F 27.

K a m ý č t í

manové Karlštejnští

podle visitační ruly kraje Vltavského ze 26. listopadu 1654

v K a m e j c e

Kříž Talavan má 60 strychů polí, na zimu osívá 20 strychů, na jaro 10 strychů; handluje v obilí, jest plavec nákladník; chová 4 koně, 7 volů, 5 krav, 1 jalovici, 16 ovec, 12 sviní; lesův na 1 leč, těží na vodu.

Kloubovský k tomu 24 strychů polí, osívaných na zimu 8 strychy, na jaro 6 strychy, stavení stojí, Kříž Talavan toho užívá. - Vyhořel 1701.

Martin Hrušovský má 3 strychy polí, na zimu osívá 1 strych, na jaro 1 strych, plavec, chová 1 krávu, 2 jalovice, 1 sviní.

Jan Sklenář má 3 strychy 2 věrtel polí, na zimu osívá 1 strych 1 věrtel, na jaro 1 strych, plavec a sklenář, chová 2 krávy, 2 krávy, 1 sviní.

Jakub Martinů má 6 strychů polí 2 věrtel, na zimu osívá 2 strychy 1 věrtel, na jaro 2 strychy, tkadlec, chová 2 koně, 2 voly, 2 krávy, 2 jalovice.

Svatoňovský má 1 strych. Stavení stojí, Kříž Talavána užívá. Tento ačkoliv v rule poslední, za půl dvora položen byl, však nicméně za 3/4 svobodnického dvora obstáti může.

Václav Žebrákovský má 35 strychů polí, na zimu osívá 12 strychů, na jaro 11 strychů, chová 2 koně, 3 krávy, 3 jalovice, 1 ovci, 2 svině. Potahem se živí, leu za 4 tenata. Vyhořel defalcírován 1724, Tento v rule poslední za půl dvora položen byl, my pak z jeho rozepsané možnosti, aby toliko za 1/4 dvora položen byl uznáváme.

v P l a n ý

Jakub Zeman má 36 strychů polí, na zimu osívá 12 strychů, na jaro 10 strychů, chová 4 voly, 4 krávy, 5 jalovic, 17 ovcí, 7 sviní.

Tento v rule poslední za půl dvora položen byl, my pak z jeho rozepsané možnosti aby toliko za 1/4 dvora položen byl uznáváme.

v e z h o ř i

Wiclav Žebrákovský má 36 strychů, na zimu osívá 12 strychů,
na jaro 8 strychů, chová 2 voly, 3 krávy, 3 jalovice,
8 sviví. Lesů za 1 leč.

Vyhořel defalcírován 1712.

Jan, král český a hrabě lucemburský, vyznává, že je Petrovi z Rožmberka dlužen 5470 kop gr.

Známo činíme atd., že po konečném vyúčtování s věrným naším milým Petrem z Rožmberka nazítří po sv. Remigiu v přítomnosti pana Rudolfa, knížete saského, nejdražšího našeho sestřence, Konráda ze Sleydy, Závíše z Újezdee a Bohuslava z Malovic a mnoha jiných jsme zůstali témuž Petru dlužni a vyznáváme, že jsme dlužni pravého dluhu - po vyloučení 2280 kop, v nichž měl prve v zástavě hrad Zvíkov, jak je plněji obsaženo v našem listě, který jsme mu o tom vydali, a po vyloučení 2000 kop, které jsme mu poskytli a určili k přijetí u jasného knížete pana Kazimíra, krále krakovského /jestliže tyto peníze dá; neboť kdyby předemřečený Petr nemohl je od předem zmíněného pana krále mít, zvláště my jemu vyznáváme, že jsme mu tuto sumu dlužni/ - 5000 kop bez 30 kop, v nichž se zadlužil a v dluhy zapletl v době svého úřadování jako hejtman království českého v úřadě hejtmanském i mimo úřad, vyplativ naše královské statky, totiž Kamýk s hvozdem tamtéž, trutnovskou zemi, Krásnou Horu, Jehnědno, statky příslušné k Bechyni a jiné mnohé, pečuje a zařizuje prospěch a užitek náš a celého našeho království k naší nesmírné spokojenosti, a 500 kop, které mu darujeme ve výplatě 2000 kop, jež má od této doby do svátku sv. Jiří za nás přijmout podle větší a menší škody, kterou utrpěl, pro což nás má napomínat nebo nám srážet, což zůstává na rozhodnutí. V kteréžto tedy celé sumě peněz Předem řečenému Petrovi a jeho dědicům jakožto řádnou zástavu jsme se rozhodli zastavit a zastavujeme naše statky Kamýk s hvozdem tamtéž, statky Lety, Krásnou Horu, Jehnědno, Dubenec s jejich příslušenstvím, Jílové jen do nastávajícího svátku sv. Jiří, protože budou mít potom, od té doby však Rejštejn, Pomuk a všechny zlaté doly celého českého království, které nyní jsou nebo budou moci být v budoucnu; také naše práva na provincie plzeňskou, bozenskou, prácheňskou, volyňskou, vltavskou, bechyňskou, chýnovskou, doudlebskou a netolickou, totiž movité i nemovité statky, které smrtí těch, kdo umírají bez dědiců, spadají na královskou milost naši nebo našich nástupců podle chvalitebného zvyku českého království, dosud zachovávaného, také jestliže dojde k některým prodejům emfyteutického práva zmíněných provincií nebo k novým vysazením vsí v našich královských lesích často řečených provincií v témže právu, toto vše a jednotlivé předeslané, s jejich příslušenstvím, užitky, všemi výnosy, ať spočívají v čemkoli nebo se nazývají jakýmkoli

menem, aby je on nebo oni drželi a užívali až do vyčerpání celé hlavní sumy peněz, totiž 5470 kop, s tou však podmínkou, že předem řečený Petr nebo jeho dědicové výnosy z těchto statků výše řečené bude povinen srazit z hlavní a původní sumy peněz. Jestliže by však předem řečenému Petru a jeho dědicům bylo bráněno v něčem z předem uvedeného v celku nebo z části námi nebo našimi dědici, tehdy v oné části, v níž by se mu bránilo, má on nebo oni držet zástavou náš hrad Zvíkov a my a naši nástupci máme být samotným Petrem, jeho dědici nebo panem Vilémem z Landštejna napomínáni tak dlouho, dokud témuž Petru předem řečenému a jeho dědicům nebo jinému z předem řečených nebude námi a našimi dědici plně učiněno zadost, avšak pod tou podmínkou, že ^{po přijetí} ~~výtěžky~~ celé hlavní sumy peněz předem řečené statky budou jím a jeho /dědici/ nebo jiným z nich nám a našim nástupcům svobodně vráceny.

Dáno v Praze ve středu v oktávu sv. Václava L.P. 1344.

Z originálu archivu treboňského mi sdělil p. Th. Wagner, ředitel kdysi řečeného archivu.

2220/ 1344, 3. října v Praze

Jan král český a hrabě lucemburský vyznává, že je dlužen Petrovi z Rožmberka 5470 kop gr.

Známo činíme atd., že po konečném vyúčování s věrným naším milým Petrem z Rožmberka nazítří po sv. Remigiu v přítomnosti pana Rudolfa knížete saského, nejdražšího našeho sestřence, Konráda ze Sleydy, Závěš z Újezdce a Bohuslava z Malovic a mnoha jiných zůstali jsme témuž Petrovi dlužni a vyznáváme, že jsme dlužni dluhu pravého - po vyloučení 2280 kop, ve kterých měl prve v zástavě hrad Zvíkov, jak je plněji obsaženo v našem listě, který jsme mu o tom vydali, a po vyloučení 2000 kop, které jsme mu poskytli a určili k přijetí u jasného knížete pana Kazimíra krále krakovského /jestliže tyto peníze dá; neboť kdyby předřečený Petr nemohl je od předem zmíněného pana krále míti, my zvláště jemu vyznáváme, že jsme mu sumu tuto dlužni/ - 5000 kop bez 30 kop, v nichž se zadlužil a v dluhy zapletl v době svého úřadování jako hejtman království českého v úřadě hejtmanském i mimo úřad, vyplativ naše královské statky totiž Kamýk s hvozdem tamže, zemi trutnovskou, Krásnou Horu, Jehnědno, statky příslušné k Bechyni, a jiné mnohé, pečuje a zařizuje prospěch a užitek náš a celého našeho království k naší nesmírné spokojenosti, a 500 kop, které mu darujeme ve výplatě 2000 kop, jež má od této doby do svátku sv. Jiří za nás přijmouti podle větší a menší škody, kterou utrpěl, pro což má nás napomínati nebo nám srážeti, což zůstává na rozhodnutí. V kteréžto tedy celé sumě peněz jsme se rozhodli zastaviti předřečenému Petrovi a jeho dědicům jakožto řádnou zástavu a zastavujeme naše statky Kamýk s hvozdem tamtéž, statky Lety, Krásnou Horu, Jehnědno, Dubenec s jejich příslušenstvím, Jílové jen do nastávajícího svátku sv. Jiří, protože budou mít potom, od té doby však Rejštejn, Pomuk a všechny zlaté doly celého

českého království, které nyní jsou nebo budou moci být v budoucnu; také naše práva na provincie plzeňskou, bozeňskou, prácheňskou, volyňskou, vltavskou, bechyňskou, chýnovskou, dodlebskou a netolickou, totiž movité i nemovité statky, které smrtí těch, kdož umírají bez dědiců, spadají na královskou milost naši nebo našich nástupců podle chvalitebného zvyku českého království dosud zachovávaného, také jestliže dojde k některým prodejům emfyteutického práva zmíněných provincií nebo k novým vysazením vesnic v našich královských lesích často řečených provincií v témže právu, toto vše a jednotlivé předeslané s jejich příslušenstvím, užitky, všemi výnosy, ať spočívají v čemkoliv nebo se nazývají jakýmkoli jménem, aby je on nebo oni drželi a užívali až do vyčerpání celé hlavní sumy peněz totiž 5470 kop s tou však podmínkou, že předřečený Petr nebo jeho dědicové bude povinen výše řečené výnosy z těchto statků sraziti z hlavní a původní sumy peněz. Jestliže by však předřečenému Petrovi a jeho dědicům bylo v něčem z předem uvedeného v celku nebo zčásti námi nebo našimi dědici bráněno, tedy v oné části, v níž by se mu bránilo, má on nebo oni držeti zástavou náš hrad Zvíkov, a my a naši nástupci máme býti samotným Petrem a jeho dědici, nebo panem Vilémem z Landštejna napomínáni tak dlouho, dokud témuž předřečenému Petrovi a jeho dědicům nebo jinému z předřečených nebude námi a našimi dědici plně zadost učiněno, avšak pod podmínkou, že po přijetí celé hlavní sumy peněz budou předřečené statky jím a jeho [dědicí] nebo jiným z nich nám a našim nástupcům svobodně vráceny.

Dáno v Praze ve středu v oktávu sv. Václava léta Páně 1344
[5. října 1344].

Jan, král český a hrabě lucemburský, prohlašuje lenníky osady kamýcké /později hradu Karlštejna/ za svobodné od všech služeb, kromě těch, jimiž jsou povinni jemu samému.

Těm, kdo drží správu kamýckou jak v svěření, tak v zástavě, věrným našim milým milost královskou a vše dobré. Jakož věrný náš milý Enuglinus ze Smolotel s jedním lánem, který ~~kam~~ má tamtéž, a dvaceti jitry soubě poplatnými a s půl třetím lánem, které má ve vsi Vestce a Byčice, a s jedním lánem, jež má ve vsi Zlákovice, Mikuláš se svým bratrem Jordanem s jedním lánem, který mají ve vsi Smolotely, a s půl druhým lánem a 22 jitry, jež má ve vsi Zlákovice, a 40 jitry, která má ve vsi Radešín, a polovinou lánu, ~~jež má~~ ^{již mají} ve vsi Cetyně, Jaroš s půl druhým lánem, který má ve vsi Smolotely, a půllánem, jež má ve vsi Čelina, a s třemi čtvrtěmi lánu, které má ve vsi Libčice, a s jedním lánem, který má ve vsi Mokrsko /?/, Michal s jedním lánem, který má ve vsi Jelina, a s mlýnem o dvou kolech, který má na řece v Cholíně, Tomáš se svými vnuky Matějem a Jankem s jednou vsí Lazsko, která obsahuje 6 obdělaných lánů, a s lesem tamtéž, zaujímajícím 4 lány, a s jinými majetky náležejícími k téže vsi, Hostislav s půl druhým lánem, jež má ve vsi Lisovicích, a s jedním lánem ve vsi Hbity a jedním lánem, jež má ve vsi Slavkovice, Ničeř s dvěma lány, jež má ve vsi Lisovice, a 10 jitry a s jedním lánem, který má ve vsi Slavkovice, Přibyslav s jedním lánem, který má v městě Kamýku a z kterého se mu platí ročně 3 kopy, a s třemi čtvrtěmi lánu, které má ve vsi Zhoř, a polovinou lánu, již má ve vsi Plané, Svatoň s půllánem, který má v městě Kamýku, Jakub se svými bratry Milotou a Valeškem s třemi lány, které ~~má~~ ^{mají} ve vsi Tyčkov a s polovinou lánu, již mají ve vsi Věšice, a s třemi čtvrtěmi, které mají ve vsi Kozárovici, a s ~~pasékami~~ /řečenými/ Chlumeč, které zaujímají 4 lány, Albera s půl páta lánem, které má ve vsi Žebrákov, bratři Vaněk a Pešík s půl lánem, který mají v Kamýku, a mlýnem tamtéž, který jim vynáší půl hřivny ročně s třiceti gr. ročního platu ve vsi Zhoř, Ubislav se svým bratrem Hynkem se svou dědinou /ve/ vsi Nerestce nebo někde dále, s dvěma lány, které má v městě Milíně, Šimon s jedním lánem, který má ve vsi Plané, Bernard s dvěma lány, které má ve vsi Radešín, a s mlýnem tamtéž, dále Jan a Blažka bratři z Lisovic, jimž jsme dali paseky Bukvice /v rozloze/ šest lánů k vykloučení, které po vykloučení nám budou zavázány podobnou službou, a ostatní lučištníci náležející ke správě kamýcké a jejich dědici a nástupci, a Vašek notář z Kamýka - téže osady - s jedním lánem, který má v Kosobudech, a jedním lánem, jež má v Milešově, a třemi čtvrtěmi, které má ve vsi Petřice, a s třemi čtvrtěmi, jež

má ve svi Bezduchovice, a s výmazným, které adedávna měl, má mít i do budoucna v zmíněné správě; pokládáme za vhodné a vyhovující, aby dědicové a nástupci všech zmíněných královských manských lučištníků z jejich povinnosti nepodléhali nikomu jinému kromě nás v kterémkoli břemenu služby ze svých statků, které jeho jménem mají vlastniti, domnívajíce se, že totiž jakmile titíž vyplní své služby vůči nám, totiž kdokoli z nich s jednou kuší nebo podle své možnosti, kolikolivěk a kdykoli jim nařídíme, mají konečně být po zásluze vzdáleni od jiných jakýchkoli břemen kterýchkoli rychtářů nebo kohokoli jiného, které se mají konat z jednotlivých statků, chceme, aby oni a jejich zákonití dědici a nástupci byli od všeho obtěžování osvobozeni a vůbec zbaveni. Proto přísně a vážně nařizujeme, aby se nikdo z vás neopovážil předem řečené naše lučištníky nyní ani v budoucnu v jejich dolech založených na jejich dědinách nebo těch, které v budoucnu oni nebo jejich dědici založí, a v jejich lovech nějak obtěžovat a bránit jim, nezatěžovat je berní, dávkami ani jakýmkoli jiným břemenem. - Dáno v Praze v sobotu v oktávu Narození Páně L.P. 1337.

ve vsi Smolotely, a s půlruhým lánem a 22 jitry, jež mají ve vsi Zlátkovici a 40 jitry, které mají ve vsi Raduší, a s polovinou lánu, jež mají ve vsi Getyni, Jaros s půlruhým lánem, který má ve vsi Smolotely, a půllánem, jež má ve vsi Čelíně, a s třemi čtvrtými lány, které má ve vsi Libčice, a s jedním lánem, který má ve vsi Mokraso, Michal s jedním lánem, který má ve vsi Čelíně, a s mlýnem o dvou kolech, který má na řece v Chelíně, Tomáš se svými bratry Matějem a Janem s jednou vsí Lascho, která obsahuje šest obilných lánů a s lánem laschů, konjinnými 4 lány a s jinými majetky náležejícími k této vsi, Jaroslav s půlruhým lánem, jež má ve vsi Lisovici, a s jedním lánem ve vsi Jitry a s jedním lánem, jež má ve vsi Lisovici, jež má v této vsi, které má ve vsi Lisovici a čerstvé jitry a s jedním lánem, který má ve vsi Slavkovice, Přibyslav s jedním lánem, který má v městě Kamýku a s kterým se na pět roků 3 kopy, a s třemi čtvrtými lány, které má ve vsi Zhoř, a s polovinou lánu, kterou má ve vsi Pland, Jan s půllánem, který má v městě Kamýku, Jakub se svými bratry Mikšem a Valeškem se třemi lány, které mají ve vsi Tyčkov a s polovinou lánu, jež mají ve vsi Věšice, a s třemi čtvrtými, které mají ve vsi Kozárovici, a s pastvami (řečenými) Chlumeo, které konjinnými 4 lány, Albrecht s půlpěti lánem, které má ve vsi Jadrákov, bratři Václav a Pešák, který mají v Kamýku a s mlýnem tamže, který

361/ 1336, 28. prosince v Praze

Jan král český a hrabě lucemburský prohlašuje lenníky osady kamýcké /později hradu Karlštejna/ za svobodné od všech služeb kromě těch, jimiž jsou povinni jemu samému.

Těm, kdo drží správu kamýckou jak v svěřenství tak v zastavě, věrným našim milým milost královskou a vše dobré. Jakož věrný náš milý Englinus ze Smolotel s jedním lánem, který má tamtěž a dvaceti jitry sobě poplatnými a s půltřetím lánem, které má ve vsi Vestec a Byčice, a s jedním lánem, jež má ve vsi Zlákovi-
ce, Nikuláš se svým bratrem Jordánem s jedním lánem, který mají ve vsi Smolotely, a s půldruhým lánem a 22 jitry, jež mají ve vsi Zlákovi-
ce a 40 jitry, které mají ve vsi Radaší, a s polovinou lánu, již mají ve vsi Cetyni, Jaroš s půldruhým lánem, který má ve vsi Smolotely, a půllánem, jež má ve vsi Čelině, a s třemi čtvrtěmi lánu, které má ve vsi Libčice, a s jedním lánem, který má ve vsi Mokrsko, Michal s jedním lánem, který má ve vsi Čelina, a s mlýnem o dvou kolech, který má na řece v Cholíně, Tomáš se svými vnu-
ky Matějem a Jankem s jednou vsí Lazsko, která obsahuje šest obdělá-
ných lánů a s lesem tamtéž, zaujímajícím 4 lány a s jinými ma-
jetky náležejícími k téže vsi, Hostislav s půldruhým lánem, jež má ve vsi Lisovicích, a s jedním lánem ve vsi Hbity a s jedním lánem, jež má ve vsi Slavkovice, Ničeř se dvěma lány, které má ve vsi Lisovice a deseti jitry a s jedním lánem, který má ve vsi Slavkovice, Přibyslav s jedním lánem, který má v městě Kamýku a ze kterému se mu platí ročně 3 kopy, a s třemi čtvrtěmi lánu, které má ve vsi Zhoř, a s polovinou lánu, kterou má ve vsi Planá, Svatoň s půllánem, který má v městě Kamýku, Jakub se svými bratry Milotou a Valeškem se třemi lány, které mají ve vsi Tyčkov a s polovinou lánu, již mají ve vsi Věšice, a s třemi čtvrtěmi, které mají ve vsi Kozárovce, a s pasekami [řečenými] Chlumec, které zaujímají 4 lány, Albera s půlpáta lánem, který má ve vsi Žebrákov, bratři Vaněk a Pešák, který mají v Kamýku a s mlýnem tamže, který

7303.
Království české
který jim vynáší ročně půl hřivny ročně s třiceti groši ročního platu ve vsi Zhoř, Ubislav se svým bratrem Hynkem se svou dědinou [vel vsi Nerestce nebo někde dále, s dvěma lány, které má v městě Milíně, Šimon s jedním lánem, který má ve vsi Planá, Bernard s dvěma lány, které má ve vsi Radaší a s mlýnem tamtéž, dále Jan a Blažka bratři z Lisovic, jimž jsme dali paseky Bukvice [v rozlozel šest lánů k vykloučení, které nám po vykloučení budou zavázány podobnou službou, a ostatní lučištníci, náležející ke správě kamýcké a jejich dědici a nástupci, a Vašek notář z Kamýka téže správy s jedním lánem, který má v Kosobudech, a s jedním lánem, který má v Milešově, a třemi čtvrtěmi, které má ve vsi Petřice [pravděpodobně Pečice], a s třemi čtvrtěmi, jež má ve vsi Zduchovice, a s výmazným, které odedávna měl, má míti i budoucně ve zmíněné správě; pokládáme za vhodné a vyhovující, aby dědicové a nástupci všech zmíněných královských manuských lučištníků nepodléhali ze své povinnosti nikomu jinému kromě nás v kterémkoli břemenu služby ze svých statků, které jeho jménem mají vlastniti domnívajíce se, že totiž jakmile vypění své služby vůči nám, totiž kdokoli z nich s jednou kuší nebo podle své možnosti, kolikoliv a kdykoli jim nařídíme, mají konečně být po zásluze vzdáleni [prostil od jakýchkoli jiných břemen kterýchkoli rychtářů nebo kohokoli jiného, které se mají konat z jednotlivých statků; chceme, aby oni a jejich zákonití dědici a nástupci byli osvobozeni od všeho obtěžování a jej vůbec zňavení. Proto přísně a vážně nařizujeme, aby se nikdo z vás neopovážil předřečené naše lučištníky, nyní ani v budoucnu, na jejich dolech na zlato, založených na jejich dědinách, nebo těch, které oni v budoucnu nebo jejich dědicové založí, a v jejich lovech nějak obtěžovati a brániti jim, berní je nezatěžovati, ani dávkami ani jakýmkoli břemenem. Dáno v Praze v sobotu v oktávu Narození Páně léta Páně 1337.

1336, 28. prosince;

Těm, kdo drží vesnici Kamýk jak z práva svěřeneckého tak z zástavě, věrným našim milým, milost královskou a vše dobré, a s výmarným, které od starodávna měl, má mít i napříště v dříve řečené vsi, a pokládáme za hodné a slušné, aby dědici a nástupci všech řečených lučištníků královských vasalů, ze své povinnosti nepodléhali nikomu jinému kromě nás, v kterémkoli břemenu služby ze svých statků, které pro tuto povinnost mají vlastniti, domnívajíce se, že totiž jakmile s kuší nebo dle své možnosti každý z nich, kolikrátkoli a kdykoli jim nařídíme, vyplní nám své služby, mají být po zásluze zbaveni vykonávání jakýchkoli jiných břemen kterýchkoli šafářů nebo kohokoli jiného z jednotlivých statků samotných, a chceme, aby oni a jejich zákonní dědici a nástupci byli svobodni a volni ode všeho obtěžování. Nařizujeme tedy přísně a vážně, aby žádný z vás nikterak nepřekážel a neopovažoval se překážet nyní a v budoucnu předem řečeným našim lučištníkům v jejich zlatých dolech, které zřídili na svých dědinách nebo které zřídí později oni nebo jejich dědici, ani v jejich lovech, aniž by je zatěžoval berní, sbírkami nebo jakýmikoli jinými břemeny.....

1325, 19. květen, Innsbruck

Jan, král český, etc., zastavuje Heřmanovi z Miličina svůj hvozď kamýcký. + Oznamujeme etc., že zastavivše jindy z jistých příčin věrnému našemu Heřmanovi z Miličina náš hvozď kamýcký, neboli les řečený Lovčí s našimi vesnicemi - totiž Verměřicemi a s mlýny ležícími na říčce řečené Lesnice za 374 kop gr. pražské mince, o čemž jsme mu vydali listinu, kterou nám předal k naší ruce, nadto majíce milostivě na zřeteli škody, které tento Heřman dříve utrpěl v našich službách v Porýní, rozhodli jsme se z naší královské štědrosti dáti mu v náhradu těch škod 126 kop gr., chtějíce, aby onen Heřman, jeho dědici a nástupci drželi jako zástavu dříve řečený hvozď kamýcký neboli ves Lovčí s předem jmenovanými vesnicemi a jejich příslušenstvím, totiž poli obdělávanými i neobdělávanými, vrchy, rovinami, lukami, pastvinami, porostli-

nami, háji, lovišti a čihadly, mlýny, vodami a vodotoky, a všemi jejich
ostatními právy a užitky v dříve jmenovaných 374 kopách a potom ve
126 kopách grošů, které jsme mu dříve řekli, což dohromady
činí 500 kop gr. praž., a to tak dlouho, pokud námi, našimi
dědici a nástupci nebo /někým/ z naší strany nebudou v oněch 500 kopách
gr. vyplaceny; přitom nemají být náklady ani náhrady z jiných sum
peněz správné a obvyklé užitky, výnosy a poplatky mezi tím vybrané
z řečeného a vše. Dáno. Innsbruck. XIV. kal. VII. 1525.

váží se, že totiž jakmile a kušl nebo dle své možnosti každý z nich
kolikrátkoli a kdykoli tím nařídíme, vyplní nám své služby, mají být
po sáslu zřazení vykonávány jakýchkoli jiných přeměn kterýchkoli
sáslů nebo kohokoli jiného z jednotlivých statků samostatných, a chceme
aby oni a jejich zákonní dědici a nástupci byli svobodní a volni ode
všeho odtěžení. Nařizujeme tedy přání a vězení, aby žádný z vás ni-
kterak nepřekážel a nepovažoval se překážet nyní a v budoucnosti předem
řečeným našim lidem v jejich zlatých dolech, které zřídili na
svých dědičkách nebo které zřídí později oni nebo jejich dědici, ani
v jejich lovech, aniž by je zatěžovali berní, spřískami nebo jakýmkoli
jinými přeměnami.....

1525, 19. květen, Innsbruck

Jan, král český, etc., zřizuje Heřmanovi z Milíčína svůj hvozď ka-
mýčský. + Onamujeme etc., že zřizujeme jindy z listů příchů věrnému
našemu Heřmanovi z Milíčína náš hvozď kamýčský, neboli les řečený lovčů
a našimi vesnicemi - totiž Verměřicemi a s jinými lesními na-
řízení řečené lesnice za 374 kop gr. pražské mince, o čemž jsme mu vyda-
li listinu, kterou nám předal k naší vůli, nadto mající milostivě na-
steteli škody, které tento Heřman dříve utrpěl v našich aluších v po-
růní, rozhodli jsme se s naší královské štedrostí dáti mu v náhradu
těch škod 126 kop gr., odtěže, aby onen Heřman, jeho dědici a nástup-
ci drželi jako zřizování dříve řečený hvozď kamýčský neboli ves lovčů
a předem

Nejmilostivější paní!

Městečko Kamýk v Berounském kraji u řeky Vltavy v dědičném království českém Vašeho Veličenstva a poddané knížeti Lobkovicovi, požádalo nedávno písemně u vzpomenuté své knížecí vrchnosti o nejpoddanější zákrok u Vašeho královského Veličenstva, aby Vaše královské Veličenstvo ráčilo nejmilostivěji ke zpomnění městečka v útiscích, v nynějším válečných časech utrpěných, propůjčiti jisté tři výroční a týdenní trhy. Důvody toho jsou následující:

Městečko Kamýk vedle různých jiných privilegií bylo od nejstarších dob nadáno i tržní svobodou, ano i právem útrpným, jak to dosvědčují dva staří svědkové, v Kamýce za přítomnosti vrchnostenského hospodářského správce vyslýchání, že totiž za svého mládí vídali na tak zvaném Šibeničném vrchu sloupy vysoké spravedlnosti, městečku Kamýku náležející. Potvrzení královského města Písku nad Otavou dokládá pak podle přiloženého atestátu C, že předkové jejich v tehdejších českých nepokojích předali roku 1542 do tamější úschovy původní svá kamýcká privilegia a omilostnění, která ale následkem dvojího požáru města spolu s píseckými městskými privilegii lehla popelem. A jelikož předkové Kamýckých museli kvůli nepřátelskému nebezpečí z městečka uprchnouti, byli toho času o majetnictví a upotřebení svých privilegií připraveni, v důsledku čehož nezbylo jim z toho nic než tehdejší pečetidlo, v příloze v otisku A uvedené.

Na svá bývalá privilegia chtěli by nyní rádi zapomenouti, kdyby byli opět opatřeni některými výročními a týdenními trhy, kterých je jim nanejvýš proto zapotřebí, že obyvatelé jsou vesmě řemeslníky, kteří se následkem úpadku zemědělství a lukaření musí se ženami a dětmi nuzně obživovati jen řemeslem, a za účelem odbytu takové své ruční práce nejsou připouštěni na výroční trhy sousedních měst a míst, ježto žádných výročních trhů nemají, kamž by sousedé v opak toho mohli zase docházeti, čímž by jim ale bylo znemožněno zapravovati královské dávky a jiné povinnosti.

Knížecí vrchnost praví ve svém nejpoddanějším doprovodním podání, že všechny důvody městečka byly chlumeckým hospodářským

15. října 1976

úřadem, kamž městečko přísluší přezkoušeny a pravdivými shledány, s nejpoddanější při tom přímluvou, aby se Vaše královské Veličenstvo ráčilo nejmilostivěji smilovati nad městečkem Kamýkem nad Vltavou, ocitnuvším se ublížením časů jakož i posledními válečnými nepokoji v úpadku a v největší bídě, a požadované tržní svobody mu nejlaskavěji udělilo.

Tato žádost byla pak královskému místodržitelství Vašeho Veličenstva k obyčejnému výsledku tržně oprávněného sousedstva na čtyři míle cesty kolem Kamýka s dobrozdáním vrácena. Městečko Kamýk před výsledkem sousedstva, aby sousedstvu bylo tím spíše uvedeno na paměť, mívalo před vyžádanými tržními dny dva tržní dny, totiž v neděli Oculi^{1/} a na den Povýšení svatého Kříže^{2/}, což pozměnilo tak, že navrhlo za první tržní den svátek svatého Jakuba Většího, druhý na svátek svatého Aloise a třetí na svátek svatého Františka Serafinského, mimo tří trhů týdenních jmenovitě ve čtvrtek před velikonoce, ve čtvrtek před letnicemi a ve čtvrtek před vánoci.

Proti dnům takto částečně pozměněným výročních a týdenních trhů nenamítalo podle zprávy krajského úřadu a místodržitelství cokoliv žádné místo ze sousedstva, podle čehož jak krajský úřad tak i královské místodržitelství uznává za hodna městečko, které při poslednějším nepřátelském pruském neklidu mnoho utrpělo, nejvyššího omilostnění třemi výročními a stejnými týdenními trhy.

Z dodatku českého dějepisce Václava Hájka k jeho historii aneb seznamu bývalých městských a tržních míst království českého vysvítá, že Kamýk býval v minulých dobách stejně počítán k českým městečkům a městysům, v důsledku čehož nejposlušnější královská česká dvorská kancelář Vašeho Veličenstva nevznáší nejpoddaněji žádnou námitku proti nejmilosrdnějšímu propůjčení zmíněných tří výročních a týdenních trhů a radí k němu co nejvydatněji.

12. července 1745.

Po straně vlastní rukou císařovny "Placet Marie Theresia" ^{3/}

1/ Třetí neděle postní starým názvem Kýchavná.

2/ Dne 14. září.

3/ Souhlasí Marie Terezie.

My Jeho vysoce osvícené knížecí Milosti z Lobkovic vej-
vody Saganaského /titulo plenissimo/ zřízený rychtář a konšelé
městys Kamejka nad Vltavou v bohumilý pravdě vyznáváme, že jsou
před nás předstoupili Adam Lipka počítaje 80 let věku svého a
František Proutkovský, jenž 74letý, oba věkem sešlí a muži na
cti zachovalí, následovně důvěrní, vyznávající kterak tak času
jejich mladého věku na tom dosaváde se tak nazývajícím Šibenič-
ním vrchu jeden sloup a druhého již padlého jen toliko grunt,
ty k pravenému městys Kamejku přináležely, spravedlnosti vulgo
šibernice spatřili. K čehož lepšímu důvěření se za svědka in fi-
dem téhož vyznání ten čas nejmilostivěji zřízeného správce stat-
ku Kamejtského pana Matěje Leopolda Okenfussa k podpisu dožádali.
Jenž se stalo s doložením podpisu našeho a přitisknutím pečetě
městské v Kamejku nad Vltavou dne 26. Decembris 1744.

Rychtář a konšelé městys Kamejka

Dvůr

při téměř domu jest neveliký, při němž jest rolí vorné lánův 4, vysívá se při něm na zimu 84 strychy, na jaro 84 strychy, třetí strana k ouhorům zůstává.

Chovati se může volův tažných 6, krav dojných 12, jalového 15, sviní plemenných 5, indiánů 4, husy 3, kachny 3, pávy 2, slepic 20.

Luk k téměř dvoru nachází se, na nichž se nabírá sena 16 vozův, votavy 10 vozův.

Zahrada plotem tejnovým ohrazená, v kteréž se vaření pro potřebu domácí seje, jest 1.

Mlejn

jest na řece Vltavě o 3 kolách moučných a 1 stupným; platí z něho ročně nájem pšenice 10 strychů, žita 80 strychů; vepře vykrmí 4 aneb za nevykrmený platí po 5 kopách 20 groších.

Pila

při téměř mlejně jest, na níž se do roka prken sřezati může do 10 kop.

Lesův

na téměř statku jest léčí 39.

Kolátury

jsou v městys Kamejku založení Nanebevzetí Panny Marie, kdež se kněz chová, druhý založení sv. Petra a Pavla.

M ě s t e č k o K a m e j k

Jan B a l o u n /platí/ ouroku sv.jiřského 33 gr., sv.havelského 33 gr.

Jakub B u l í k /platí/ ouroku sv.jiřského 49 gr., sv.havelského 49 gr., vánočního 1 gr. 10 den.

Václav K u b á t /platí/ ouroku sv.jiřského 18 gr. 5 den., sv.havelského 18 gr. 5 den., vánočního 1 gr. 33 den.

Jan A n d ě l í č e k /platí/ ouroku sv.jiřského 18 gr. 3 den., sv.havelského 18 gr. 3 den., vánočního 36 gr. 6 den.

Tomáš T o m a n /platí/ ouroku sv.jiřského 47 gr. 3
den., sv.havelského 47 gr. 3 den., vánočního 1 kopu 29 gr. 1 den.

c h a l u p n í c i

Matěj H o l a n /platí/ ouroku sv.jiřského 30 gr. 5 den.,
sv.havelského 30 gr. 5 den., vánočního 41 gr. 4 den.

Mikuláš J a r u š k a /platí/ ouroku sv.jiřského 2 gr.,
sv.havelského 2 gr.

Matěj S v o b o d a /platí/ ouroku sv.jiřského 5 gr.,
sv.havelského 5 gr.

Václav K o l k a /přatí/ ouroku sv.jiřského 2 gr.,
sv.havelského 2 gr.

Jan M o t y č k a /platí/ ouroku sv.jiřského 2 gr.,
sv.havelského 2 gr.

Anna V z t ě k l á /platí/ ouroku sv.jiřského 13 gr.,
sv.havelského 13 gr.

Dorota K ř e s a d l o n á /platí/ ouroku sv.jiřského,
5 gr., sv.havelského 5 gr.

Martin P e l a n t /platí/ ouroku sv.jiřského 10 gr.,
sv.havelského 10 gr.

Jan P r o u t k o v s k ý /platí/ ouroku sv.jiřského
2 gr., sv.havelského 2 gr.

Šimon H r a b a č k a /platí/ ouroku sv.jiřského 8 gr.,
sv.havelského 8 gr.

Havel K o l k a /platí/ ouroku sv.jiřského 7 gr., sv.
havelského 7 gr.

Jiří K o l á č e k /platí/ ouroku sv.jiřského 2 gr.,
sv.havelského 2 gr.

Matěj H r a b a č k a /platí/ ouroku sv.jiřského 6 gr.,
sv.havelského 6 gr.

Václav Š v e s t k a /platí/ ouroku sv.jiřského 2 gr.,
sv.havelského 2 gr.

Mikuláš K u c h a ř ú /platí/ ouroku sv.jiřského 6 gr.,
sv.havelského 6 gr.

Jiří Z á m e č n í k /platí/ ouroku sv.jiřského 2 gr.,
sv.havelského 2 gr.

Havel H a v l í k /platí/ ouroku sv.jiřského 2 gr.,
sv.havelského 2 gr.

Matěj K o l á ř /platí/ ouroku sv.jiřského 13 gr.,
sv.havelského 13 gr.

Mikuláš H r á d e k /platí/ ouroku sv.jiřského 13 gr.,
sv.havelského 13 gr.

Jiřík K a l i n a /platí/ ouroku sv.jiřského 10 gr.
6 den., sv.havelského 10 gr. 6 den.

Jan B o r o t í n s k ý /platí/ ouroku sv.jiřského
10 gr. 6 den., sva.havelského 10 gr. 6 den.

Mikuláš Š v e h l a /platí/ ouroku sv.jiřského 7 gr.,
sv.havelského 7 gr.

Vít B u b e n í k /platí/ ouroku sv.jiřského 8 gr.,
sv.havelského 8 gr.

Jiřík L u c e r n a /platí/ ouroku sv.jiřského 2 gr.,
sv.havelského 2 gr.

Jan K o n í č e k /platí/ ouroku sv.jiřského 2 gr.,
sv.havelského 2 gr.

Anna V y s k o č í l k a /platí/ ouroku sv.jiřského
6 gr., sv.havelského 6 gr.

Jiří S v ě t l í k /platí/ ouroku sv.jiřského 2 gr.,
sv.havelského 2 gr.

Markyta M a k a s o v á /platí/ ouroku sv.jiřského
25 gr. 2 den., sv.havelského 25 gr. 2 den., vánoční berně
52 gr. 2 den.

Václav T v r d á h o u ž /platí/ ouroku sv.jiřského
6 gr., sv.havelského 6 gr.

Václav Z e m a n /platí/ ouroku sv.jiřského 2 gr.,
sv.havelského 2 gr.

Jan L a n d a /platí/ ouroku sv.jiřského 6 gr., sv.
havelského 6 gr.

Andreas Z u m r /platí/ ouroku sv.jiřského 10 gr. 6 den.,
sv.havelského 10 gr. 6 den.

Platu běžného vychází

od řezníkův loje 10 liber, neb za libru po 6 gr.;

z jezu na řece Vltavě od vpouštění dříví vorového k splavení k městům pražským skrz vrata schází se do roka více nebo méně do 130 kop míš.;

z slupí na řece Vltavě pod solnicí pronajaté, i za ouhoř, platí 3 kopy míš.